

PAU CASALS. UNA CONCEPCIÓ ARTÍSTICA DE L'ÀMBIT SIMFÒNIC¹

JOAQUIM GARRIGOSA
Ateneu Universitari Sant Pacià

RESUM

La creació de l'Orquestra Pau Casals l'any 1920 va suposar un pas endavant molt important en l'àmbit de la música simfònica a Catalunya. Pau Casals va dotar la ciutat de Barcelona d'un instrument altament privilegiat que durant els disset anys de la seva existència es va convertir en una de les agrupacions simfòniques de més prestigi del moment. Aquest article ofereix una visió del plantejament artístic de l'orquestra a partir dels repertoris que va interpretar durant les seves temporades de concerts i constata la visió absolutament actual en els plantejaments de la seva programació.

PARAULES CLAU: Orquestra Pau Casals, Pau Casals, Palau de la Música Catalana, Gran Teatre del Liceu, compositors catalans del segle XX, grans directors d'orquestra del segle XX, grans intèrprets del segle XX.

PAU CASALS. AN ARTISTIC CONCEPTION OF THE SYMPHONIC SPHERE

ABSTRACT

The creation of the Orchestra Pau Casals in 1920 was a big step forward in the field of symphonic music in Catalonia. Indeed, Pau Casals gave the city of Barcelona an extremely valuable musical implement that was destined to become one of the most prestigious symphony orchestras during the 17 years of its existence. This paper provides a view of the orchestra's artistic conception on the basis of the repertoires which it performed in its concert seasons, highlighting the thoroughly modern premises of its programming.

KEYWORDS: Orchestra Pau Casals, Pau Casals, Palau de la Música Catalana, Gran Teatre del Liceu, 20th-century Catalan composers, great 20th-century orchestra conductors, great 20th-century musicians.

1. Aquest article correspon a la conferència oferta a la Societat Catalana de Musicologia el 30 de novembre de 2021 a la Jornada al voltant de l'Orquestra Pau Casals, amb motiu del seu centenari.

L'any 1919, acabada la Gran Guerra que va assolir Europa i després d'anys de frenètica activitat com a violoncel·lista arreu del món, Pau Casals va prendre el determini de deixar la ciutat de Nova York i instal·lar-se a la ciutat de Barcelona amb la intenció de crear una orquestra de primer nivell a la capital catalana.²

A la Barcelona d'aquesta etapa hi havia l'Orquestra del Gran Teatre del Liceu, especialitzada en òpera, i algunes orquestres simfòniques, com l'Orquestra Simfònica de Barcelona, que presentaven una certa manca d'estabilitat quant a les temporades de concerts i a la continuïtat dels assaigs i dels músics que les formaven.

Pau Casals, al llarg de la seva carrera d'interpret, a més de ser violoncel·lista havia dirigit diverses orquestres. Amb només disset anys, Enric Granados li va encarregar la direcció dels assaigs d'orquestra per a la seva òpera *María del Carmen* i, posteriorment, en diverses ocasions havia dirigit orquestres de primer nivell com l'Orchestre Lamoureux de París, la London Symphony Orchestra, la New York Symphony Orchestra, la Simfònica de Viena i l'orquestra de la BBC.

Inicialment la intenció de Pau Casals no era crear una orquestra sinó transformar-ne alguna de les ja existents, però els responsables van manifestar que es tractava d'un projecte irrealitzable, raó per la qual Pau Casals va decidir tirar endavant la idea i crear una nova orquestra assumint ell mateix el risc econòmic que suposava.³

Els plantejaments amb la creació de l'orquestra eren clars. Pau Casals volia dotar la ciutat de Barcelona i Catalunya en general d'una orquestra de gran qualitat com les que havia conegut arreu del món i accentuar el seu compromís social amb la ciutadania a través de la música.

Es tractava, doncs, de crear una orquestra amb unes temporades estables de concerts i per això volia comptar amb els millors músics del país; en el cas d'alguns instruments no va dubtar a incorporar músics de gran vàlua de fora de Catalunya, com ara el trompista neerlandès Willem Valkenier.⁴ Cal assenyalar que, en la primera formació, més de dues terceres parts dels músics pertanyien també a l'Orquestra del Gran Teatre del Liceu i, per tant, estaven avesats a tocar conjuntament.⁵

2. Entre altres es pot consultar Lillian LITTLEHALES, *Pablo Casals*, en versió castellana, Mèxic, 1951, p. 97-119; Robert BALDOCK, *Pau Casals*, en versió catalana, Barcelona, 2005, p. 161 i següents; Josep Maria CORREDOR, *Converses amb Pau Casals*, en versió catalana, Girona, 2012, p. 130 i següents; José RECHE, *El quartet de trompes de l'Orquestra Pau Casals*, tesi doctoral consultable en línia i disponible a <<https://www.tdx.cat/handle/10803/565570#page=11>> (consulta: 13 desembre 2021), p. 17-105; Oriol MARTORELL, *Quasi un segle de simfonisme a Barcelona*, Barcelona, 1995, p. 13-106.

3. Gianni GINESI i Joaquim RABASEDA, «L'Orquestra Pau Casals. Una institució cultural del Noucentisme», a *El Noucentisme: un nou discurs per al segle XXI*, Sitges, 2018.

4. José RECHE, «La preocupació per les trompes de l'Orquestra Pau Casals», *Revista Catalana de Musicologia*, vol. XI (2018), p. 261.

5. Enric CASALS, *Pau Casals: Dades biogràfiques inèdites, cartes íntimes i records viscuts*, Barcelona, 1979, p. 79.

Per aconseguir dur a terme la idea que es proposava va treballar molt acuradament aspectes com:

— Una selecció molt personal dels músics que va ser duta a terme pel mateix Pau Casals en col·laboració molt estreta amb el seu germà Enric, violinista de gran prestigi, i el violoncellista Bonaventura Dini, amic d'infància del mateix Pau Casals.

— L'estabilitat dels músics, que es comprometien en cada projecte i que havien d'assistir a tots els assaigs i concerts. A més, els músics rebien una remuneració molt més elevada que en altres formacions.⁶

— L'orquestra plantejava un nombre elevat d'assaigs per assolir els bons resultats que perseguia. En alguns dels programes s'arribaven a fer fins a vuit assaigs que, per evitar coincidències amb altres formacions, podien ser de matí i tarda en un sol dia.

Al llarg de la seva existència (1920-1937) l'orquestra va fer entorn de tres-cents setanta-cinc concerts, la major part dels quals van ser a Barcelona, a sales com el Palau de la Música Catalana (on va oferir la majoria dels concerts), el Gran Teatre del Liceu, el Coliseum, l'Olympia, el Palau Nacional, el Teatre Tívoli, l'Aliança del Poble Nou o l'Orfeó Gracienc. Però també va actuar arreu de Catalunya, a poblacions com Reus, Girona, Vic, Olot, Figueres, Sant Feliu de Guíxols, Palamós, el Vendrell, Lleida, Mataró, Vic, Vilanova i la Geltrú o Granollers. Malgrat haver tingut algunes propostes per sortir a fora, l'Orquestra Pau Casals (OPC) només va actuar fora de Catalunya en dues ocasions: amb motiu de les accions culturals de l'Olimpíada de París de 1924, en què va fer tres concerts el mes de maig d'aquell any, i a Mallorca, on va fer dos concerts amb motiu dels Primers Festivals Chopin, el mes de maig de 1931.

Les temporades estables de l'OPC estaven constituïdes pels concerts de Tardor i de Primavera que generalment es feien al Palau de la Música Catalana, i alguns anys s'hi van afegir els *Concerts de quaresma* que se celebraven al Liceu. A tot això cal afegir els que feia cada any (excepte la temporada 1922-1923) per a l'Associació de Música Da Camera i els que, a partir de 1926, va fer per a l'Associació Obrera de Concerts.

PLANTEJAMENT ARTÍSTIC DE L'ORQUESTRA PAU CASALS

En vista de l'obra interpretada per l'OPC durant els anys de la seva existència, es fa evident que els objectius artístics de l'orquestra eren molt ambiciosos i els podem resumir en les premisses següents:

— Oferir al públic una visió força completa de la música orquestral de totes les èpoques, incloent la música de grans compositors alguns dels quals eren encara poc coneguts a Catalunya.

6. José RECHE, «La preocupació per les trompes de l'Orquestra Pau Casals», *Revista Catalana de Musicologia*, vol. XI (2018), p. 258.

— Interpretar tant obres dels principals autors de la gran música simfònica del passat, com obres dels compositors més recents que encara no eren prou coneguts pel públic, però que arreu d'Europa ja començaven a destacar.

— Donar a conèixer les obres més recents de la creació simfònica incloent estrenes d'obra de compositors contemporanis a l'OPC.

— Vetllar per la interpretació d'obra de compositors catalans i situar aquests compositors en l'àmbit de la gran música simfònica.

REPERTORI DE L'ORQUESTRA SEGONS LES ÈPOQUES DE COMPOSICIÓ

A continuació presentem algunes característiques que ens ofereix l'anàlisi de l'obra interpretada per l'OPC d'acord amb les grans etapes de la història de la música en l'àmbit orquestral. Hem treballat amb la llista dels programes de l'orquestra que ja fa anys va publicar Oriol Martorell i que, malgrat no ser exhaustiva, permet una excel·lent visió de conjunt⁷ completada amb altres aportacions de què hem tingut notícia. No citem els compositors per ordre cronològic sinó d'acord amb l'ordre descendent de les interpretacions realitzades per l'orquestra.

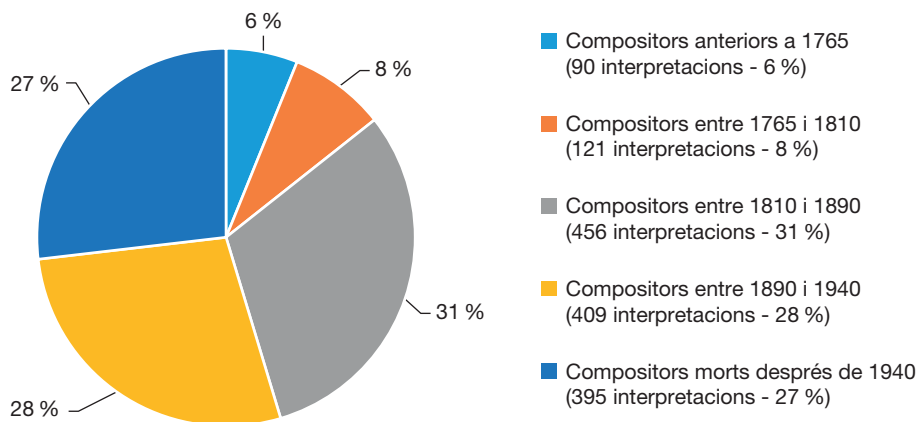

FIGURA 1. Interpretació d'obres segons l'època de composició.
FONT: Elaboració pròpia.

PERÍODE BARROC

Algunes vegades s'ha parlat de la interpretació de la música del Barroc per part de l'OPC exagerant el pes d'aquestes interpretacions en el conjunt dels con-

7. Oriol MARTORELL, *Quasi un segle de simfonisme a Barcelona*, Barcelona, 1995, p. 75-106.

certs. En realitat, com es pot veure a la figura 1, la interpretació d'obra barroca no va suposar més que un 6 % de l'obra interpretada. Tot i amb això, la presència d'interpretacions del període Barroc en aquesta època no ha de sorprendre, ja que, a diferència dels plantejaments historicistes de l'actualitat, durant gran part del segle XX hi havia el convenciment que calia interpretar-la en concerts simfònics, ja que l'etapa barroca havia establert els principis de la música orquestral.

El compositor més interpretat d'aquest període va ser Johann Sebastian Bach, de qui es van interpretar sobretot els *Concerts de Brandenburg* —especialment el número 3, que es va interpretar en una desena d'ocasions— i les *Suites per a orquestra* —especialment la *Suite número 3*, que es va interpretar vuit vegades. També se'n van interpretar concerts per a violí i per a dos violins i altres obres, algunes de les quals en versions de compositors més recents.

Altres compositors barrocs presents a la programació van ser Arcangelo Corelli, François Couperin, Georg Friedrich Händel, Jean-Philippe Rameau, Georg Philipp Telemann i Antonio Vivaldi, dels quals es van interpretar sobretot *concerti grossi* i algunes peces de ballet, com és el cas de la *suite Castor et Pollux* de Rameau.

PERÍODE CLÀSSIC

Aquest període tan important en la gènesi de l'orquestra simfònica va ser abordat per l'OPC en un 8 % de la seva programació, i els compositors més interpretats van ser Mozart i Haydn, sense oblidar Gluck i altres compositors com C. P. E. Bach, J. C. Bach, Luigi Boccherini o Domenico Cimarosa.

En el cas de Wolfgang A. Mozart destaca la interpretació de diverses simfonies, entre les quals la *Simfonia K. 551 (Júpiter)*, que va ser programada en una desena d'ocasions, seguida de la *Simfonia K. 550*, en tres ocasions.⁸ També hi trobem les obertures de *La flauta màgica* i *Les noces de Fígaro*, diversos concerts —entre els quals destaquen el *Concert per a flauta i arpa* i el *Concert per a piano K. 482 núm. 22*, a més de concerts per a violí— i *divertimentos* i serenates per a orquestra.

Quant a Franz Joseph Haydn, òbviament l'obra més interpretada va ser el *Concert en re per a violoncel* i diverses simfonies com la 99 i la 85. Cal destacar també la interpretació de *La creació*, amb la participació de l'Orfeó Gracienc, cor amb el qual l'OPC va col·laborar en múltiples ocasions. També cal assenyalar la interpretació de *Les estacions*, dividides entre dos concerts, que van comptar amb

8. No em puc estar de citar unes paraules del gran director Nikolaus Harnoncourt quan, en ser preguntat el 1981 sobre interpretacions de Mozart que l'haguessin convençut, responia: «Fins el moment he escoltat dues interpretacions que m'han resultat molt reveladores, que m'han satisfet malgrat que no coincideixen amb la meua imatge de Mozart: la *Simfonia en sol menor* sota la direcció de Pau Casals i les òperes sota la direcció de Fritz Busch al Festival de Glyndebourne» [traducció de l'autor]; el gran director vienès es referia a la *Simfonia núm. 40 K. 550* enregistrada per Pau Casals amb l'Orquestra del Festival de Marlboro. Nikolaus HARNONCOURT, *Diàlegs sobre Mozart*, Barcelona, 2016, p. 120-121.

la col·laboració de l'Orfeó Català en una de les úniques ocasions en què va col·laborar amb l'OPC.

PERÍODE ROMÀNTIC

No és estrany que aquest període, el del gran simfonisme, compti amb multitud d'obra i de compositors en la programació de l'OPC. Les interpretacions d'aquesta etapa suposen entorn del 31 % de la totalitat de les interpretacions de l'orquestra.

El compositor més interpretat d'aquest període, Ludwig van Beethoven, va ser també el més interpretat de tota la programació de l'orquestra, amb vint-i-set obres i un total de més de dues-centes interpretacions. A l'inici de la quarta temporada (1923-1924) l'OPC ja havia interpretat les nou simfonies del compositor de Bonn. Cadascuna de les simfonies va ser interpretada en més de deu ocasions, i fou la *Cinquena* la més interpretada, amb disset interpretacions. També destaquen les obertures *Coriolà*, *Egmont*, *Leonora núm. 3* i *Fidelio*, els concerts per a piano 3, 4 i 5, el *Concert per a violí*, el *Triple concert* i altres obres com *Crist al Mont de les Oliveres*.

El cas de Johannes Brahms, mort poc més de vint anys abans de la creació de l'OPC, és especialment interessant, ja que era un compositor relativament poc interpretat en aquella època a Barcelona. A la tercera temporada de l'OPC (1922-1923), l'orquestra ja n'havia interpretat les quatre simfonies que, posteriorment, van ser programades en diverses ocasions. A més, l'OPC va interpretar-ne altres obres com el *Concert per a violí*, el *Concert per a violí i violoncel*, el *Concert per a piano núm. 2*, l'*Obertura tràgica*, les *Variacions sobre un tema de Haydn* i, fins i tot, una obra encara avui tan poc freqüent a les sales de concert com *Nänie*, amb l'Orfeó Gracienc i sota la direcció d'Eduard Toldrà.

La *Simfonia incompleta* de Franz Schubert va ser una de les obres que més va interpretar l'OPC (disset interpretacions). Però cal destacar també la interpretació de la *Simfonia gran*, que l'orquestra ja va interpretar a la segona temporada, a més de *Rosamunda* i la *Missa en mi bemoll*.

Felix Mendelssohn, malgrat ser un compositor bastant interpretat per l'OPC, no presenta gaires obres en el repertori de l'orquestra, però hi destaquen el *Somni d'una nit d'estiu*, la *Simfonia italiana*, *La gruta de Fingal*, el *Concert per a violí* i l'encara avui infreqüent *Simfonia de la Reforma*.

Altres compositors d'aquesta etapa són Carl Maria von Weber, sobretot amb les obertures *Oberon* i *El caçador furtiu*; Robert Schumann, amb la *Simfonia núm. 4*, el *Concert per a violoncel*, l'obertura *Manfred* i el *Concert per a piano*; Hector Berlioz, amb l'obertura *Carnaval romà*, *La damnació de Faust* i la *Simfonia fantàstica*; Franz Liszt, amb *Els preludis* i la *Simfonia Faust* (amb la participació de l'Orfeó Gracienc); César Franck, amb la *Simfonia en re menor*, i altres compositors com Modest Mussorgski, Aleksandr Borodín, Gioachino Rossini, Luigi Cherubini o Bedrich Smetana.

DARRER ROMANTICISME I INICIS DEL SEGLE XX

Aquesta etapa la tractem més en l'aspecte cronològic que no pas estilístic i hi podem trobar diversos compositors des de finals del segle XIX fins al primer terç del segle XX, gairebé contemporanis a la formació de l'orquestra. En aquest cas es tracta del 28 % de les interpretacions de l'OPC.

El cas de Richard Wagner és especialment interessant, ja que va ser el segon compositor més interpretat per l'orquestra després de Beethoven. De Wagner, malgrat ser un compositor essencialment operístic, se'n van interpretar gairebé la totalitat dels fragments simfònics de les seves òperes. En destaquen les interpretacions del *Preludi i mort d'amor* de *Tristany i Isolda*, les obertures d'*Els mestres cantaires*, *Tannhäuser*, *Parsifal*, *El vaixell fantasma*, *Lohengrin* i *Faust*, l'*Idil·li de Siegfried* i molts altres fragments de música simfònica extreta de les principals òperes.

De Claude Debussy se'n van interpretar diverses obres entre les quals destaca el *Preludi a la migdiada d'un faune*. Encara que amb menys interpretacions, també cal esmentar-ne obres com *El mar*, els *Nocturns*, la *Rapsòdia per a clarinet* o *Rondes de primavera*.

El compositor rus Nikolai Rimski-Korsakov el trobem representat amb obres com *Schéherazade*, *La gran Pasqua russa* o *El vol del borinot*.

Maurice Ravel també va comptar amb interpretacions de *Ma mère l'oye*, *Le tombeau de Couperin* i la *suite* número 2 de *Dafnis i Cloè*. El *Boléro* només va ser interpretat en una ocasió.

D'Antonín Dvořák sobretot es van interpretar la *Simfonia del Nou Món* i l'obertura *Otello*; de Paul Dukas, *L'aprenent de bruixot* i l'obertura *Polyeucte*; de Gabriel Fauré, *Masques et bergamasques*, la *suite Pelleas i Melisenda* i la *suite Shylock*; en el cas de Piotr I. Txaikovski, malgrat ser un dels compositors més interpretats en l'actualitat, l'OPC en va fer poques interpretacions, entre les quals el *Concert núm. 1 per a piano*, la *Simfonia núm. 5* i la *Simfonia núm. 6* i, malgrat ser una obra de referència per als violoncellistes, només en una sola ocasió, les *Variacions sobre un tema rococó* per a violoncel·l i orquestra.

Cal destacar el cas de Gustav Mahler, mort només nou anys abans de la creació de l'OPC, i que ha estat un compositor que va entrar bastant més tard al repertori de les orquestres simfòniques del sud d'Europa. L'OPC ja en va interpretar les simfonies 1, 4, 6 i l'*Adagietto* de la *Simfonia núm. 5*.

Altres compositors d'aquest període també presents a les programacions de l'OPC van ser Camille Saint-Saëns (*Concert per a violoncel·l*, *El carnaval dels animals*, *Simfonia núm. 3*), Edvard Grieg (*Concert per a piano*), Anton Bruckner (*Simfonia núm. 8*), Max Reger (*Quatre poemes musicals*), Aleksandr Skriabin (*Poema de l'èxtasi*), Hugo Wolf, Lili Boulanger, Max Bruch, Ernst Chausson, Henri Duparc, Edward Elgar o Gustav Holst (de qui es va fer l'estrena absoluta de *The perfect fool*).

També trobem diversos compositors catalans d'aquesta etapa, entre els quals només citarem els més interpretats. Entre aquests, Juli Garreta va ser l'autor de

qui més obres es van oferir, entre les quals destaca la sardana *A en Pau Casals* en la seva versió simfònica, *Pastoral*, *Les illes Medes*, *Giverola* i el *Concert per a violí* (estrenat pel violinista Francesc Costa). Enric Granados, també amic de Pau Casals, va ser força interpretat en obres com l'interludi de *Goyescas*, *Liliana* o *Dues danses espanyoles* (en orquestració de Joan Lamote de Grignon). D'Isaac Albéniz l'orquestra interpretà *Catalònia* i altres obres originals per a piano orquestrades per Fernández Arbós (*Corpus en Sevilla*, *Evocación*, *Navarra*) o per Joan Lamote de Grignon (*Triana*). Altres compositors catalans de l'època de qui s'interpretà obra són Antoni Nicolau, Felip Pedrell o Joaquim Cassadó.

OBRA CONTEMPORÀNIA A L'ORQUESTRA PAU CASALS

La programació dels compositors contemporanis de l'Orquestra Pau Casals és un dels elements més sorprenents de la seva activitat musical, ja que suposen un 27 % de les interpretacions que es van dur a terme. Estem, doncs, davant d'una dada que ens indica el caràcter fortament innovador d'aquesta formació musical. Indiquem alguns dels compositors més destacats d'aquesta etapa.

A la figura 2 hi ha representada la interpretació d'obra de composició més propera a l'existència de l'OPC. Per facilitar la comprensió de la dedicació de l'OPC a la música contemporània, hi representem tres grups: les obres creades entre 20 i 30 anys abans de la seva interpretació per l'OPC, les creades entre 10 i 19 anys abans de la seva interpretació per l'OPC i les creades fins a 9 anys abans de la seva interpretació per l'OPC.

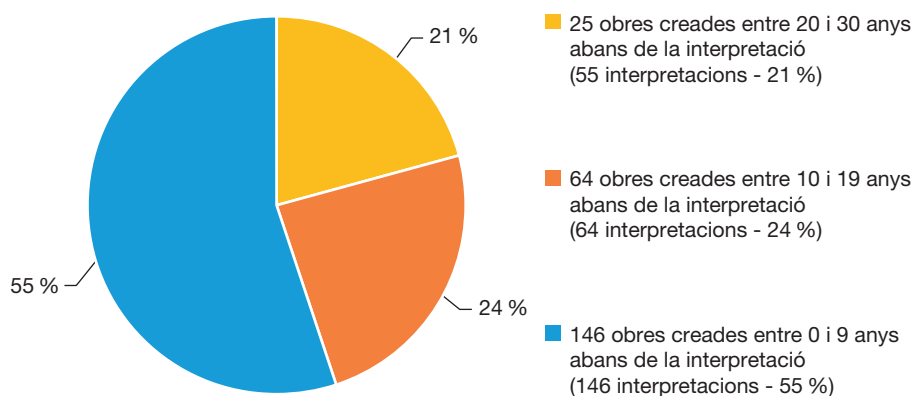

FIGURA 2. Interpretació d'obra contemporània de l'OPC.

FONT: Elaboració pròpia.

Richard Strauss va ser el compositor més interpretat d'aquest període, i l'obra més interpretada va ser el *Don Juan*, que es va interpretar en disset ocasions.

També es van interpretar en nombroses ocasions *Mort i transfiguració*, *Till Eulenspiegel*, la *Simfonia domèstica*, *El burgès gentilhome* (que es va presentar amb una escenificació de la Companyia Teatre Íntim d'Adrià Gual), *Vida d'heroi* o la gran *Simfonia dels Alps* (interpretada en tres ocasions).

D'Igor Stravinsky l'OPC en va programar vint-i-una obres, amb un total de quaranta-tres interpretacions diferents i en moltes de les quals la direcció va ser assumida pel mateix compositor. Va ser el març de 1924 quan el compositor —un dels més valorats del moment arreu del món— va dirigir per primera vegada a Barcelona tres concerts que deixaren un profund record.⁹ Va tornar la primavera de 1925 per dirigir tres concerts més, en el darrer dels quals va interpretar també com a solista el *Concert per a piano* sota la direcció de Pierre Monteux. Encara va dirigir l'OPC en una tercera ocasió, el 1933, en què es va interpretar la *Simfonia dels salms*, amb l'Orfeó Gracienc. Les obres de Stravinsky més interpretades van ser *L'ocell de foc*, *Focs artificials*, *El cant del rossinyol*, *Petruixka* i *Pulcinella*.

El cas de Manuel de Falla és, en certa manera, similar al de Stravinsky, ja que el compositor va dirigir alguns concerts i va interpretar com a pianista *Noches en los jardines de España* (l'octubre de 1932). Justament, l'obra més interpretada de Falla va ser *Noches en los jardines de España*, seguida d'*El amor brujo*, de fragments d'*El sombrero de tres picos* i de *La vida breve*. Cal destacar especialment l'estrena absoluta el novembre de 1926 del *Concerto per a clave* sota la direcció del compositor i amb Wanda Landowska al clavecí, en un concert de l'Associació Da Camera.

Encara que amb menys obres interpretades, cal citar algunes obres de compositors com Ernesto Halffter (*Sinfonietta*), George Enescu (*Rapsòdia romanesa núm. 1*), Erich W. Korngold (*Obertura per a un drama*), Arnold Schönberg (*Nit transfigurada* i *Pelleas i Melisenda*), Arthur Honegger (*Pacific 231*, *El rei David*, *Rugby*), Zoltán Kodály (*Psalmus hungaricus* i la *suite de Háry János*, aquesta darrera en estrena absoluta), Joaquín Turina (*Orgía*), Ernst Bloch, Serguei Prokofiev (*L'amor de les tres taronges* i *Concert per a piano núm. 3*, aquest darrer amb el mateix compositor com a solista), Béla Bartók (*Danses romaneses* i *Rapsòdia per a piano*, aquesta darrera amb el mateix Bartók com a solista), Alban Berg (estrena absoluta del *Concert per a violí: A la memòria d'un àngel*), Ernst Krenek (estrena absoluta d'alguns fragments de l'òpera *Karl V* dos anys abans de l'estrena de l'òpera a Praga), Florent Schmitt, Anton Webern, Ernst von Dohnányi, Jacques Ibert, Darius Milhaud, Gustavo Pittaluga (estrena absoluta del *Concert militar per a violí*) i Joaquim Rodrigo.

Una especial importància per a la música d'aquest període més recent la va tenir la intervenció de l'Orquestra Pau Casals, l'abril de 1936, al XIV Festival de la Societat Internacional de Música Contemporània, en què es van tocar obres d'autors com Alban Berg, Ernst Krenek, Robert Gerhard, Manuel de Falla i altres.

9. Oriol MARTORELL, *Quasi un segle de simfonisme a Barcelona*, Barcelona, 1995, p. 28-29, i Oriol MARTORELL, «Stravinsky a Barcelona: sis visites i dotze concerts», *D'art*, núm. 8-9 (novembre 1983), p. 99-129.

En molts casos les obres més innovadores d'aquest període van ser preparades pels mateixos compositors o per directors que en coneixien bé l'obra, com Ernst Ansermet, Adrian Boult, Fritz Busch, Anton Fleischer, Arthur Honegger, Vincent d'Indy, Serge Koussevitsky, Pierre Monteux, Eduard Mörike, Hermann Scherchen, Arnold Schönberg, Richard Strauss, Igor Stravinsky o Anton Webern.

Quant als compositors catalans d'aquest període, cal assenyalar que Pau Casals entenia que la seva orquestra suposava una oportunitat per als compositors més propers i els va posar l'orquestra a disposició per a l'estrena de les obres simfòniques que creaven. Entre els compositors que es van interpretar cal esmentar-ne alguns, com Enric Morera (les sardanes simfòniques *Serra amunt* o *Davant la Verge*), Joan Lamote de Grignon (*Poema romàntic* o l'oratori *La nit de Nadal*), Jaume Pahissa (*A les costes mediterrànies*, *Sinfonietta* o *Suite intertonal*), Eduard Toldrà (sardana *Empúries*, *La maledicció del comte Arnau* o *La filla del marxant*), Joaquim Zamacois (*La sega*), Ricard Lamote de Grignon (*Un prat*), Joan Manén (*Concert simfònic per a piano* o *Nova Catalònia*), Francesc Pujol (*Festa*), Baltasar Samper (compositor mallorquí traslladat a Barcelona als dinou anys, amb *Cançons i danses de l'illa de Mallorca*), Enric Casals (*Trista*), Montserrat Campmany (*Visió simfònica*), Antoni Massana (*Homenatge a Debussy*), Joaquim Serra (*Variacions per a piano i orquestra*), Gaspar Cassadó (*Concert per a violoncel*), Manuel Blancafort (*suite El rapte de les sàbines*), Robert Gerhard (*Ariel*, ballet en versió concert, i *Sis cançons populars catalanes*), Lluís Millet (*Catalanesques*), Frederic Mompou (*El carrer, el guitarrista i el vell cavall de Suburbis*, amb orquestració de Ricard Lamote de Grignon), Josep Muset (*Coral i variacions*) o Ferran J. Obradors (*Rèplica a la Farandola de Bizet*). Altres compositors catalans interpretats varen ser Josep Barberà, Antoni Català, Cassià Casademont, Josep Maria Pagès, Amadeu Cuscó, Agustí Grau, Manuel Martí i Josep Moreno-Gans.

La presència d'obra de compositors catalans va ser, doncs, prou significativa, ja que suposa un 17% de les interpretacions de l'orquestra en les disset temporades de la seva existència. Si ens atenem a la presència estricta dels compositors, els catalans constitueixen gairebé la quarta part de la totalitat de compositors que va interpretar l'OPC. En aquest sentit, també cal insistir que el mateix Pau Casals molt sovint cedia la direcció de l'orquestra al compositor perquè tingués l'oportunitat de dirigir l'obra pròpia.

ESTRENES ABSOLUTES DE L'ORQUESTRA PAU CASALS

L'orquestra va estrenar un total de seixanta-sis obres (si bé cal precisar que diverses són versions orquestrals d'obres compostes anteriorment per a altres agrupacions no simfòniques, com és el cas d'algunes sardanes orquestrades o *suites* orquestrals d'obres escèniques). Cal destacar especialment, per la importància de les composicions i dels autors, les estrenes absolutes següents:

- 03-11-1921 Jaume Pahissa, *Sinfonietta*;
- 26-05-1922 Gustav Holst, *The perfect fool*;
- 02-11-1922 Juli Garreta, *Pastoral*;
- 18-10-1923 Juli Garreta, *Les illes Medes*;
- 23-10-1925 Juli Garreta, *Concert per a violí*;
- 12-05-1926 Gaspar Cassadó, *Concert per a violoncel*;
- 24-10-1926 Jaume Pahissa, *Suite intertonal*;
- 05-11-1926 Manuel de Falla, *Concerto per a clave*;
- 24-03-1927 Zoltán Kodály, *suite de Háry János*;
- 23-10-1928 Joaquín Turina, *Orgia* (de les *Danzas fantásticas*);
- 23-10-1928 Joaquín Turina, *Ritmos*;
- 04-02-1930 Eduard Toldrà, *La maledicció del comte Arnau*;
- 01-11-1931 Robert Gerhard, *Sis cançons populars catalanes*;
- 31-10-1933 Gustavo Pittaluga, *Concert militar per a violí*;
- 16-10-1934 Eduard Toldrà, *La filla del marxant*;
- 19-04-1936 Alban Berg, *Concert per a violí*;
- 19-04-1936 Robert Gerhard, *Ariel*;
- 19-04-1936 Ernst Krenek, alguns fragments de l'òpera *Karl V*.

A més, l'orquestra va dur a terme nombroses estrenes d'obra de compositors catalans i d'altres països. Ja hem dit que en algunes ocasions es tractava simplement d'orquestracions d'obres creades per a altres agrupacions. A continuació oferim la llista completa dels compositors que van veure estrenades composicions amb el nombre d'obres estrenades entre parèntesis:

- Josep Barberà (1)
- Alban Berg (1)
- Manuel Blancafort (1)
- Montserrat Campmany (1)
- Cassià Casademont (1)
- Enric Casals (1)
- Gaspar Cassadó (2)
- Amadeu Cuscó (1)
- Manuel de Falla (1)
- Juli Garreta (8)
- Robert Gerhard (2)
- Gustav Holst (1)
- Zoltán Kodály (1)
- Ernst Krenek (1)
- Ricard Lamote (6)
- Joan Manén (1)
- Manuel Martí (1)
- Antoni Massana (3)
- Enric Morera (5)

- Josep Muset (1)
- Ferran J. Obradors (1)
- Josep Maria Pagès (2)
- Jaume Pahissa (3)
- Felip Pedrell (1)
- Gustavo Pittaluga (1)
- Francesc Pujol (4)
- Baltasar Samper (2)
- Joaquim Serra (1)
- Eduard Toldrà (5)
- Donald Francis Tovey (1)
- Joaquín Turina (2)
- Joaquim Zamacois (3)

ELS MILLORS INTÈRPRETS DE L'ÈPOCA AMB L'ORQUESTRA PAU CASALS

Gràcies als contactes internacionals adquirits al llarg de la seva carrera internacional i a les relacions que havia teixit, Pau Casals va poder comptar amb grans músics per col·laborar amb la seva orquestra.

GRANS DIRECTORS

Si bé Pau Casals va dirigir la majoria de concerts de la seva orquestra (entorn de dues terceres parts dels concerts) a d'altres hi va convidar grans noms de la direcció orquestral i en molts hi va cedir la batuta a altres directors perquè poguessin dirigir obra pròpia, o bé perquè ell mateix agafava el violoncel com a intèrpret i cedia la direcció de l'orquestra a un altre músic.

Entre els directors convidats més importants cal destacar noms com:¹⁰

— Ernst Ansermet. Creador de l'Orquestra de la Suisse Romande, va dur a terme l'estrena d'obres de Falla, Stravinsky o Britten;

— Adrian Boult. Director britànic que havia dirigit els Ballets Russos amb Diaghilev;

— Fritz Busch. Creador del Festival de Glyndebourne, va ser un gran especialista en les òperes de Mozart;

— Emil Cooper. Havia estrenat obres de Rimski-Korsakov i va ser director de l'Òpera de Nova York;

— Alfred Cortot. Com a pianista havia format trio amb Pau Casals, però també era molt sol·licitat com a director d'orquestra;

10. Els citem per ordre alfabètic.

- Manuel de Falla. Malgrat que no va fer carrera com a director, sovint era requerit per dirigir les seves obres;
- Enrique Fernández Arbós. Havia dirigit arreu del món després d'haver estat concertino a Boston;
- Arthur Honegger. En moltes ocasions va dirigir orquestres per interpretar les seves obres i fer-ne enregistraments;
- Vincent d'Indy. Havia estat creador de la Schola Cantorum de París i fou un pedagog de la direcció orquestral que en moltes ocasions va dirigir obra de Debussy;
- Otto Klemperer. Deixeble de Mahler i de Schönberg, va ser un dels grans directors del segle xx que interpretà molta obra de Schönberg, Hindemith, Weill, Schreker o Krenek i va tenir molt reconeixement pels seus enregistraments amb la Philharmonia Orchestra de Londres;
- Serge Koussevitsky. Considerat també un dels grans directors del segle xx, va dirigir orquestres a Boston, Berlín i París;
- Clemens Krauss. Va ser deixeble de Richard Strauss i va dirigir les òperes de Viena, Berlín i Munic;
- Pierre Monteux. Va ser director d'orquestres com la del Concertgebouw d'Amsterdam i les simfòniques de Boston, París, San Francisco o Londres; havia dirigit estrenes mundials d'obres de Stravinsky, Ravel, Debussy i Prokofiev;
- Eduard Mörike. Va dirigir a sales com Halle, Bayreuth, Dresden o París i va ser director de l'Òpera de Berlín;
- Julius Prüwer. Havia estat deixeble de Brahms i havia dirigit la Filharmònica de Berlín i a Bayreuth;
- Franz Schalk. Havia estat alumne d'Anton Bruckner, va estrenar obres de Richard Strauss i va ser director de l'Òpera de Viena;
- Hermann Scherchen. Director de l'Orquestra de la Ràdio de Zurich entre altres, estrenà obres de Berg, Schönberg, Reger o Xenakis;
- Arnold Schönberg. Era amic personal de Robert Gerhard, que fou qui facilità que dirigís dos concerts amb obra pròpia a l'OPC;
- Georges Sébastian. Havia estat deixeble de Kodály i de Bartók i va ser director de les òperes de Munic, Berlín i París;
- Richard Strauss. Havia estat assistent de Hans von Bülow i director a l'Òpera de Weimar, de Munic, de Berlín i de Viena. Va dirigir la Filharmònica de Berlín i sovint dirigia la seva pròpia obra;
- Igor Stravinsky. A més de compositor era requerit als principals centres musicals per dirigir la seva obra;
- Anton Webern. Va ser director de diverses orquestres, entre les quals l'Orquestra Simfònica de Treballadors de Viena i sovint era requerit per dirigir la pròpia obra;
- Alexander von Zemlinsky. Havia estat professor de Schönberg, Korngold i Mahler. Va dirigir la Volksoper de Viena i l'Òpera de Praga.

GRANS SOLISTES

Entre els solistes convidats més importants trobem noms com:¹¹

— Diran Alexanian, violoncel. Havia tocat amb Johannes Brahms i va col·laborar amb Pau Casals;

— Jelly d'Arany, violí. Era neboda de Joseph Joachim. Bartók, Ravel i Vaughan Williams li van dedicar obres;

— Conxita Badia, *soprano*. Va estrenar nombroses obres de compositors catalans algunes de les quals li havien estat dedicades;

— Béla Bartók, piano. El compositor i pianista hongarès va interpretar la seva *Rapsòdia per a piano* amb l'OPC;

— Harold Bauer, piano. Havia estat pianista acompanyant de Pau Casals en diverses gires;

— Concepció Callao, contralt. Va ser una de les contralts catalanes de més projecció tant en el camp de l'òpera com del *lied* i la cançó;

— Enric Casals, violí. Havia tocat amb diverses orquestres i, a més de solista, va ser sotsdirector de l'OPC;

— Gaspar Cassadó, violoncel. Deixeble de Pau Casals, va ser un violoncel·lista de gran projecció amb gires concertístiques arreu del món;

— Alfred Cortot, piano. Pianista i director d'orquestra, havia tocat a trio amb Pau Casals i Jacques Thibaud;

— Francesc Costa, violí. Va ser un dels violinistes catalans més destacats de la primera meitat del segle xx i va fer gires arreu d'Europa, Amèrica i Àfrica;

— Fanny Davies, piano. Gran intèrpret del Romanticisme alemany, també havia destacat com a intèrpret de Debussy. Havia estat alumna i amiga de Clara Schumann;

— Samuel Dushkin, violí. Deixeble de Leopold Auer i Fritz Kreisler, Stravinsky li va dedicar el seu *Concert per a violí*;

— Maurice Eisenberg, violoncel. Deixeble de Pau Casals, va ser violoncel·lista amb les orquestres de Filadèlfia i Nova York, a més de solista arreu del món;

— Adila Fachiri, violí. Deixebla del seu oncle Joseph Joachim, era germana de Jelly d'Arany. Ravel li va dedicar la *Sonata per a violí i violoncel*;

— Manuel de Falla, piano. El compositor gadità va interpretar com a solista amb l'OPC *Noches en los jardines de España*;

— Pierre Fournier, violoncel. Havia actuat com a solista amb Schnabel, Furtwängler, Stokowski, Karajan, Kubelik, Celibidache... Molts compositors, com ara Poulenc, Martinu, Honegger o Martinon, li van dedicar obres seves;

— Raya Gárbuzova, violoncel. Va fer recitals arreu d'Europa i dels Estats Units i va tocar amb les millors orquestres. Samuel Barber li va dedicar el seu *Concert per a violoncel*;

11. Els citem per ordre alfabètic.

— Arthur de Greef, piano. Va ser alumne de Moscheles i Liszt, i amic de Grieg, del qual va ser un intèrpret privilegiat del *Concert per a piano*;

— Mieczyslaw Horzowski, piano. Nen prodigi del piano, va formar duo amb Pau Casals i va participar als Festivals de Prada i de Marlboro;

— Louis Krasner, violí. Entre altres obres que li van ser dedicades, va estrenar els concerts per a violí d'Alban Berg i d'Arnold Schönberg;

— Fritz Kreisler, violí. Va ser un dels prodigis de la interpretació violinística a finals del segle XIX i la primera meitat del segle XX. Edward Elgar li havia dedicat el seu *Concert per a violí*, que estrenà el 1910;

— Frederic Lamond, piano. Reputat intèrpret de Beethoven, havia estat deixeble de Franz Liszt i de Hans von Bülow;

— Wanda Landowska, clavicèmbal i piano. Precursora de la recuperació del clavicèmbal, Falla li va dedicar *El retablo de maese Pedro* i el *Concerto per a clave* i Poulenc, el *Concert champêtre*;

— Paquita Madriguera, piano. Pianista catalana que va ser la deixeblla predilecta d'Enric Granados;

— Frank Marshall, piano. Pianista i pedagog català, va ser un dels deixebles predilectes d'Enric Granados i continuà la seva escola pianística. Va tocar en diverses ocasions sota la direcció de Manuel de Falla;

— Joan Massià, violí. Pedagog i violinista català que actuà en concerts arreu d'Europa, alguns dels quals amb el pianista Ricard Viñes i molts altres amb Blanca Selva;

— Gregor Piatigorsky, violoncel. Va ser un dels grans violoncel·listes de la seva època i havia tocat amb Rakhmàninov, Horowitz o Rubinstein. Prokofiev, Hindemith, Milhaud o Webern li van dedicar composicions;

— Mercè Plantada, *soprano*. Cantant catalana que havia actuat arreu d'Europa i que va ser requerida per diversos compositors com Stravinsky, Richard Strauss, Pittaluga, Toldrà o Montsalvatge per interpretar les seves obres;

— Serguei Prokofiev, piano. El mateix compositor va interpretar com a solista amb l'OPC el seu *Concert núm. 3 per a piano*;

— Blanca Selva, piano. A més de pianista, va ser una pedagoga molt important que deixà una profunda petjada a Barcelona. Va col·laborar amb Vincent d'Indy i amb Isaac Albéniz, que li va dedicar el segon quadern d'*Ibèria*;

— Eduard Steuermann, piano. Deixeble de Schönberg, li va estrenar el *Concert per a piano* i va participar en l'estrena del *Pierrot Lunaire*;

— Richard Strauss, piano. Malgrat que pròpiament no va actuar com a solista de piano amb l'OPC, en un concert de l'orquestra de 1925 va acompanyar amb piano unes cançons seves que va cantar Mercè Plantada;

— Igor Stravinsky, piano. El compositor va intervenir com a pianista interpretant el seu *Concert per a piano* sota la direcció de Pierre Monteux en un concert monogràfic amb obra seva l'abril de 1925;

— Soulima Stravinsky, piano. Fill de Stravinsky, va intervenir en un concert interpretant al piano el *Capriccio per a piano* del mateix Stravinsky, que va dirigir l'obra;

— Jacques Thibaud, violí. Havia format trio amb Pau Casals i Alfred Cortot; Ysaÿe li va dedicar la *Segona sonata per a violí*;

— Eduard Toldrà, violí. Aquest excel·lent violinista i compositor, que havia estat un dels directors més assidus de l'OPC, va ser el primer director de l'Orquestra Municipal de Barcelona, antecessora de l'actual Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya;

— Donald Francis Tovey, piano. Pianista anglès que va fer gires de concerts arreu d'Europa;

— Joaquín Turina, piano. Aquest pianista i compositor andalús va interpretar *Jueves Santo a medianoche* en un concert de 1928 fent duo solístic amb Pau Casals;

— Willem Valkenier, trompa. Trompista de l'OPC, va acabar la seva carrera d'intèrpret en diverses orquestres als Estats Units;

— Pere Vallribera, piano. Va donar concerts arreu del món i va estrenar nombroses obres de compositors com Blancafort, Gerhard, Mompou, Montsalvatge o Toldrà;

— Emili Vendrell, tenor. Va ser un dels tenors més brillants del panorama concertístic i escènic de la Catalunya de la primera meitat del segle xx;

— Alexandre Vilalta, piano. Aquest reconegut pianista havia acompanyat molts dels grans intèrprets del moment en gires arreu d'Europa i d'Amèrica;

— Eugène Ysaÿe, violí. Deixeble de Wieniawski i de Vieuxtemps, va ser un violinista extraordinari a qui César Franck va dedicar la seva *Sonata per a violí i piano*.

CONCLUSIONS

A la seva època, l'Orquestra Pau Casals va ser una de les millors agrupacions orquestrals del panorama musical europeu. Ho corrobora, per exemple, el fet que amb motiu del centenari de la mort de Beethoven la discogràfica His Master's Voice va emprendre l'enregistrament de la integral de les simfonies de Beethoven amb les millors orquestres del moment; l'única orquestra que va enregistrar dues de les simfonies va ser l'Orquestra Pau Casals, que va gravar les simfonies 1 i 4 (l'audició d'aquests enregistraments encara sorprèn pel concepte interpretatiu i per la qualitat de l'orquestra). El gran director britànic Sir Adrian Boult, després de dirigir un concert a l'OPC l'any 1922 va voler estar una setmana a Barcelona seguint la tasca de Pau Casals al front de l'orquestra i posteriorment va publicar a Anglaterra un article sobre la seva manera de dirigir i de preparar l'orquestra.¹²

La dedicació de Pau Casals a la direcció va generar certs dubtes en determinats cercles musicals catalans, ja que preferien el violoncellista de fama mundial al

12. Adrian C. BOULT, «Casals as conductor», *Music and Letters*, vol. 4, núm. 2 (abril 1923), p. 149-152.

director que va endegar l'OPC. En aquest sentit és significativa la frase que Oriol Martorell recorda i que era de domini públic entre els afeccionats barcelonins quan afirmaven que a «n'en Casals ens agrada més veure'l de cara que no pas d'esquena!».¹³ Les crítiques inicials de la *Revista Musical Catalana*, l'òrgan de difusió musical de l'Orfeó Català, també mostraven aquests dubtes davant les interpretacions de l'orquestra.¹⁴

A la vista del repertori interpretat per l'orquestra, dels compositors programats i de l'equilibri entre els diferents períodes musicals proposats, s'endeuina un plantejament global molt complet i una molt bona intuïció darrere de les propostes. El concepte d'orquestra impulsat per Pau Casals requeria una molt bona preparació, acurada en el fraseig i en el control de les dinàmiques i de gran precisió interpretativa. Pau Casals i els seus col·legues més propers van anar desgranant un disseny de propostes musicals gens fàcil; agosarat, podríem dir, però alhora molt savi en anar construint el so i la personalitat de l'instrument. En aquest sentit cal destacar la influència que, entre altres, degué tenir Joaquim Pena en la confecció de les programacions de l'OPC.¹⁵ La presència d'autors del Classicisme i del Romanticisme va facilitar l'evolució d'una orquestra que, amb els anys, va esdevenir una agrupació de primer ordre a la seva època. A més, per primera vegada, van oferir al públic una visió coherent i integral de la gran música simfònica sense caure en els camins fàcils de l'espectacularitat.

Una de les coses que més sorprèn és l'assumpció del repertori més proper a la creació de l'orquestra. La interpretació d'una gran quantitat d'obres de finals del segle XIX i començaments del segle XX ens situa davant d'un plantejament nou i de gran valor. Però encara ho és més el fet que pels faristols de l'orquestra van passar composicions que eren d'actualitat patent. Malgrat que hi ha relativament poca obra d'experimentació sonora, la programació d'obres de Stravinsky, Schönberg, Berg o Bartók, per exemple, ens situa davant d'un paradigma que avui encara costa trobar a les orquestres actuals. I més, si tenim en compte que no va renunciar a determinades experiències escèniques en col·laboració amb la companyia Teatre Íntim d'Adrià Gual.

Si considerem, a més, la tasca social feta sobretot a través de l'Associació Obrera de Concerts, ens adonarem que estem davant d'un model molt revolucionari quant a la concepció de la difusió de la música. És per això que cal recordar, conèixer i estudiar aquesta agrupació exemplar que va marcar una època i que, sens dubte, va influir molt positivament sobre la cultura de la societat catalana d'aquell moment.

13. Oriol MARTORELL, *Quasi un segle de simfonisme a Barcelona*, Barcelona, 1995, p. 14.

14. És molt interessant veure els comentaris que en aquest sentit descriu José RECHE, *El quartet de trompes de l'Orquestra Pau Casals*, p. 37-43.

15. Anna DALMAU, Anna MORA i Francesc CORTÉS, *Pau Casals i Joaquim Pena: Passió per la música i pel país. Correspondència*, Barcelona, 2012.

ANNEX. OBRES INTERPRETADES PER L'ORQUESTRA PAU CASALS

Aquest annex recull les obres interpretades per l'OPC amb el nombre d'interpretacions que en va efectuar i la temporada de la primera interpretació. La llista s'ha elaborat a partir de la que va editar Oriol Martorell l'any 1995, amb diverses correccions a partir de la consulta de programes i aportacions del musicòleg Bernard Meillat.

<i>Autor</i>	<i>Obres</i>	<i>Nombre d'interpretacions</i>	<i>Primera interpretació</i>
Albéniz, Isaac	<i>Catalònia</i>	4	1920-21
Albéniz, Isaac	<i>Corpus en Sevilla</i> (orquestrada per Fernández Arbós)	1	1932-33
Albéniz, Isaac	<i>Evocación</i> (orquestrada per Fernández Arbós)	1	1932-33
Albéniz, Isaac	<i>Navarra</i> (orquestrada per Fernández Arbós)	1	1935-36
Albéniz, Isaac	<i>Pepita Jiménez</i> , obertura acte 2n	1	1923-24
Albéniz, Isaac	<i>Triana</i> (orquestrada per J. Lamote)	2	1932-33
Andreae, Volkmar	<i>Petita suite</i>	1	1935-36
Bach, Carl Philip Emmanuel	<i>Concert en re</i>	1	1921-22
Bach, Johann Christian	<i>Concert per a 2 pianos</i>	1	1929-30
Bach, Johann Sebastian	<i>Ària i fuga</i> (arranjament de M. Reger)	2	1926-27
Bach, Johann Sebastian	<i>Art de la fuga</i> , fragments	1	1934-35
Bach, Johann Sebastian	<i>Cantata núm. 54</i>	2	1931-32
Bach, Johann Sebastian	<i>Concert de Brandenburg núm. 1</i>	4	1924-25
Bach, Johann Sebastian	<i>Concert de Brandenburg núm. 3</i>	10	1920-21
Bach, Johann Sebastian	<i>Concert de Brandenburg núm. 4</i>	4	1922-23
Bach, Johann Sebastian	<i>Concert de Brandenburg núm. 5</i>	4	1921-22
Bach, Johann Sebastian	<i>Concert de Brandenburg núm. 6</i>	1	1923-24

<i>Autor</i>	<i>Obres</i>	<i>Nombre d'interpretacions</i>	<i>Primera interpretació</i>
Bach, Johann Sebastian	<i>Concert per a 2 pianos</i>	1	1926-27
Bach, Johann Sebastian	<i>Concert per a 2 violins</i>	3	1924-25
Bach, Johann Sebastian	<i>Concert per a clave 1</i>	1	1928-29
Bach, Johann Sebastian	<i>Concert per a clave, flauta i violí</i>	2	1931-32
Bach, Johann Sebastian	<i>Concert per a violí en mi</i>	3	1926-27
Bach, Johann Sebastian	<i>Fuga</i> (arranjament de D. F. Tovey)	1	1927-28
Bach, Johann Sebastian	<i>Fuga en do menor</i> (arranjament d'E. Elgar)	1	1921-22
Bach, Johann Sebastian	<i>Passacaglia</i> (arranjament d'A. Guédike)	2	1933-34
Bach, Johann Sebastian	<i>Preludis corals</i> (arranjament d'A. Schönberg)	3	1925-26
Bach, Johann Sebastian	<i>Suïte núm. 1 en do</i>	4	1926-27
Bach, Johann Sebastian	<i>Suïte núm. 2 en si menor</i>	2	1922-23
Bach, Johann Sebastian	<i>Suïte núm. 3 en re</i>	8	1920-21
Bach, Johann Sebastian	<i>Suïte núm. 3, ària</i>	5	1920-21
Bach, Johann Sebastian	<i>Suïte núm. 4 en re</i>	4	1933-34
Barberà, Josep	<i>Alfeu i Aretusa</i>	3	1933-34
Bartók, Béla	<i>Danses romaneses, suïte</i>	1	1925-26
Bartók, Béla	<i>Rapsòdia per a piano</i>	1	1926-27
Bax, Arnold	<i>Variacions simfòniques</i>	1	1928-29
Beethoven, Ludwig van	<i>Concert per a piano núm. 3</i>	2	1923-24
Beethoven, Ludwig van	<i>Concert per a piano núm. 4</i>	4	1922-23
Beethoven, Ludwig van	<i>Concert per a piano núm. 5</i> (<i>Emperador</i>)	4	1923-24
Beethoven, Ludwig van	<i>Concert per a violí</i>	4	1926-27
Beethoven, Ludwig van	<i>Coriolà, obertura</i>	12	1920-21
Beethoven, Ludwig van	<i>Crist al Mont de les Oliveres, oratori</i>	1	1926-27
Beethoven, Ludwig van	<i>Egmont, obertura</i>	15	1920-21
Beethoven, Ludwig van	<i>El rei Esteve, obertura</i>	3	1921-22
Beethoven, Ludwig van	<i>Fantasia per a cor</i>	1	1927-28

<i>Autor</i>	<i>Obres</i>	<i>Nombre d'interpretacions</i>	<i>Primera interpretació</i>
Beethoven, Ludwig van	<i>Fidelio</i> , obertura	6	1922-23
Beethoven, Ludwig van	<i>La consagració de la llar</i> , obertura	3	1924-25
Beethoven, Ludwig van	<i>Leonora núm. 1</i> , obertura	2	1930-31
Beethoven, Ludwig van	<i>Leonora núm. 2</i> , obertura	4	1921-22
Beethoven, Ludwig van	<i>Leonora núm. 3</i> , obertura	15	1920-21
Beethoven, Ludwig van	<i>Les ruïnes d'Atenes</i> , obertura	3	1923-24
Beethoven, Ludwig van	<i>Obertura per a una festa onomàstica</i>	2	1929-30
Beethoven, Ludwig van	<i>Prometeu</i> , obertura	3	1928-29
Beethoven, Ludwig van	<i>Simfonia núm. 1</i>	11	1923-24
Beethoven, Ludwig van	<i>Simfonia núm. 2</i>	10	1921-22
Beethoven, Ludwig van	<i>Simfonia núm. 3 (Heroica)</i>	16	1920-21
Beethoven, Ludwig van	<i>Simfonia núm. 4</i>	13	1921-22
Beethoven, Ludwig van	<i>Simfonia núm. 5</i>	17	1920-21
Beethoven, Ludwig van	<i>Simfonia núm. 6 (Pastoral)</i>	13	1920-21
Beethoven, Ludwig van	<i>Simfonia núm. 7</i>	12	1921-22
Beethoven, Ludwig van	<i>Simfonia núm. 8</i>	13	1920-21
Beethoven, Ludwig van	<i>Simfonia núm. 9</i>	15	1923-24
Beethoven, Ludwig van	<i>Triple concert</i>	2	1920-21
Berg, Alban	<i>Concert per a violí (A la memòria d'un àngel)</i>	1	1935-36
Berg, Alban	<i>Wozzeck</i> , fragments amb cant	1	1935-36
Berlioz, Hector	<i>Benvenuto Cellini</i> , obertura	1	1929-30
Berlioz, Hector	<i>Carnaval romà</i> , obertura	7	1921-22
Berlioz, Hector	<i>Harold a Itàlia</i> , 1r quadre	2	1929-30
Berlioz, Hector	<i>La damnació de Faust</i> , fragments	1	1923-24
Berlioz, Hector	<i>La damnació de Faust</i> , integral	3	1930-31
Berlioz, Hector	<i>La damnació de Faust</i> , marxa hongaresa	3	1921-22

<i>Autor</i>	<i>Obres</i>	<i>Nombre d'interpretacions</i>	<i>Primera interpretació</i>
Berlioz, Hector	<i>Romeu i Julieta</i> , 2a part	2	1933-34
Berlioz, Hector	<i>Simfonia fantàstica</i>	2	1921-22
Bizet, Georges	<i>L'Arlesiana</i> núm. 1, <i>suite</i>	2	1922-23
Bizet, Georges	<i>Pàtria</i> , obertura	1	1926-27
Bizet, Georges	<i>Roma</i> , <i>suite</i>	1	1925-26
Blancafort, Manuel	<i>El rapte de les sabines</i> , <i>suite</i>	1	1932-33
Blancafort, Manuel	<i>Matí de festa a Puiggraciós</i>	1	1929-30
Bloch, Ernst	<i>Kaa</i>	2	1934-35
Bloch, Ernst	<i>Schelomo (Salomó)</i> , rapsòdia per a violoncel	1	1927-28
Boccherini, Luigi	<i>Concert en si bemoll per a violoncel</i>	5	1922-23
Borck, Edmund von	<i>Preludi i fuga</i>	1	1935-36
Borodín, Aleksandr	<i>A les estepes de l'Àsia central</i>	2	1928-29
Borodín, Aleksandr	<i>El príncep Igor</i> , danses	4	1921-22
Borodín, Aleksandr	<i>Simfonia</i> núm. 2	1	1933-34
Bossi, Marco Enrico	<i>Intermedis goldonians</i>	1	1925-26
Boulanger, Lili	<i>D'un soir triste</i>	1	1921-22
Brahms, Johannes	<i>Concert per a piano</i> núm. 2	2	1923-24
Brahms, Johannes	<i>Concert per a violí</i>	3	1924-25
Brahms, Johannes	<i>Doble concert</i>	3	1923-24
Brahms, Johannes	<i>Nänie</i>	1	1935-36
Brahms, Johannes	<i>Obertura acadèmica</i>	1	1934-35
Brahms, Johannes	<i>Obertura tràgica</i>	4	1921-22
Brahms, Johannes	<i>Simfonia</i> núm. 1	7	1921-22
Brahms, Johannes	<i>Simfonia</i> núm. 2	8	1921-22
Brahms, Johannes	<i>Simfonia</i> núm. 3	7	1920-21
Brahms, Johannes	<i>Simfonia</i> núm. 4	6	1922-23
Brahms, Johannes	<i>Variacions sobre un tema de Haydn</i>	4	1923-24
Bruch, Max	<i>Kol Nidrei</i>	1	1923-24
Bruckner, Anton	<i>Simfonia</i> núm. 8	1	1927-28

<i>Autor</i>	<i>Obres</i>	<i>Nombre d'interpretacions</i>	<i>Primera interpretació</i>
Bruckner, Anton	<i>Simfonia pòstuma, andante</i>	1	1927-28
Bruneau, Alfred	<i>Messidor, entreacte</i>	1	1932-33
Busoni, Ferruccio	<i>Obertura de comèdia</i>	1	1934-35
Butterworth, George	<i>Idil·li anglès</i>	1	1921-22
Campmany, Montserrat	<i>Dansa índia</i>	2	1928-29
Campmany, Montserrat	<i>Visió simfònica</i>	2	1930-31
Casademont, Cassià	<i>Carme gentil</i>	1	1925-26
Casademont, Cassià	<i>La mare, fragments</i>	1	1923-24
Casals, Enric	<i>Trista</i>	5	1928-29
Casals, Pau	<i>Sardana per a violoncel</i>	1	1928-29
Casella, Alfredo	<i>El convent sobre l'aigua, fragments</i>	1	1921-22
Casella, Alfredo	<i>La Giara, suite</i>	1	1929-30
Casella, Alfredo	<i>Quadres de guerra</i>	1	1921-22
Casadó, Gaspar	<i>Concert per a violoncel</i>	1	1925-26
Casadó, Gaspar	<i>Rapsòdia catalana</i>	1	1930-31
Casadó, Gaspar	<i>Variacions per a piano i orquestra</i>	1	1930-31
Casadó, Joaquim	<i>El monjo negre, obertura</i>	1	1922-23
Català, Antoni	<i>La processó de sant Bartomeu</i>	3	1928-29
Chabrier, Emmanuel	<i>Bourrée fantasque</i>	1	1929-30
Chabrier, Emmanuel	<i>Suite pastoral</i>	2	1933-34
Chausson, Ernst	<i>Simfonia en si bemoll</i>	1	1923-24
Chávarri, Eduard López	<i>Valencianes</i>	3	1931-32
Cherubini, Luigi	<i>Anacreont, obertura</i>	5	1927-28
Chopin, Frédéric	<i>Andante spianato i polonesa (orquestrada per Cortot)</i>	1	1932-33
Chopin, Frédéric	<i>Balada núm. 2 (orquestrada per J. Lamote)</i>	1	1931-32
Chopin, Frédéric	<i>Concert per a piano núm. 2</i>	1	1930-31
Cimarosa, Domenico	<i>El matrimoni secret, obertura</i>	2	1932-33

<i>Autor</i>	<i>Obres</i>	<i>Nombre d'interpretacions</i>	<i>Primera interpretació</i>
Corelli, Arcangelo	<i>Sarabande, Gigue i Badinerie</i>	1	1932-33
Cornelius, Peter	<i>El barber de Bagdad, obertura</i>	1	1928-29
Couperin, François	<i>Concert dans le goût théâtral</i>	2	1932-33
Cuscó, Amadeu	<i>Dos preludis</i>	1	1934-35
Debussy, Claude	<i>El mar</i>	2	1926-27
Debussy, Claude	<i>Gigues</i>	2	1921-22
Debussy, Claude	<i>La cambra dels infants (orquestrada per A. Caplet)</i>	1	1926-27
Debussy, Claude	<i>La capsa de joguines</i>	1	1922-23
Debussy, Claude	<i>L'illa joiosa</i>	1	1935-36
Debussy, Claude	<i>Nocturns</i>	2	1933-34
Debussy, Claude	<i>Preludi a la migdiada d'un faune</i>	8	1921-22
Debussy, Claude	<i>Rapsòdia per a clarinet</i>	3	1920-21
Debussy, Claude	<i>Rondes de primavera</i>	2	1920-21
Del Campo, Conrado	<i>Evocación medieval</i>	1	1926-27
Destouches, André	<i>Musique pour les soupers du Roy</i>	1	1930-31
D'Indy, Vincent	<i>El camp de Wallenstein</i>	1	1930-31
D'Indy, Vincent	<i>Fervaal, obertura</i>	1	1930-31
D'Indy, Vincent	<i>Istar</i>	1	1930-31
D'Indy, Vincent	<i>Records</i>	1	1929-30
D'Indy, Vincent	<i>Saugefleurie</i>	1	1933-34
D'Indy, Vincent	<i>Simfonia núm. 1</i>	1	1931-32
D'Indy, Vincent	<i>Simfonia núm. 2</i>	1	1930-31
Dohnányi, Ernst von	<i>Ruralia hungarica</i>	1	1926-27
Dukas, Paul	<i>La Péri</i>	2	1920-21
Dukas, Paul	<i>L'aprenent de bruixot</i>	5	1924-25
Dukas, Paul	<i>Polyeucte, obertura</i>	3	1924-25
Duparc, Henri	<i>Phidylé, ària</i>	1	1923-24

<i>Autor</i>	<i>Obres</i>	<i>Nombre d'interpretacions</i>	<i>Primera interpretació</i>
Dvorák, Antonín	<i>En la natura</i> , obertura	1	1924-25
Dvorák, Antonín	<i>Otello</i> , obertura	3	1920-21
Dvorák, Antonín	<i>Serenata</i>	1	1925-26
Dvorák, Antonín	<i>Simfonia núm. 9 (Nou Món)</i>	6	1922-23
Dvorák, Antonín	<i>Variacions simfòniques</i>	1	1934-35
Elgar, Edward	<i>Variacions simfòniques</i>	1	1934-35
Enescu, George	<i>Rapsòdia romanesa núm. 1</i>	5	1920-21
Enescu, George	<i>Simfonia concertant per a violoncel i orquestra</i>	1	1925-26
Enescu, George	<i>Simfonia en mi bemoll</i>	1	1927-28
Erkel, Ferenc	<i>Hunyadi László</i> , obertura	1	1926-27
Falla, Manuel de	<i>Concerto per a clave</i>	1	1926-27
Falla, Manuel de	<i>El amor brujo</i>	5	1926-27
Falla, Manuel de	<i>El retablo de Maese Pedro</i>	2	1926-27
Falla, Manuel de	<i>El sombrero de tres picos</i> , fragments	3	1926-27
Falla, Manuel de	<i>La vida breve</i> , fragments	3	1923-24
Falla, Manuel de	<i>Noches en los jardines de España</i>	6	1926-27
Falla, Manuel de	<i>Psyché</i>	1	1930-31
Fanelli, Ernest	<i>Thèbes</i>	1	1920-21
Fauré, Gabriel	<i>Masques et bergamasques</i>	2	1920-21
Fauré, Gabriel	<i>Nocturn</i>	2	1925-26
Fauré, Gabriel	<i>Pelleas i Melisenda, suite</i>	2	1932-33
Fauré, Gabriel	<i>Pénélope</i> , obertura	1	1933-34
Fauré, Gabriel	<i>Shylock, suite</i>	2	1925-26
Franck, César	<i>El caçador maleït</i>	1	1922-23
Franck, César	<i>Les Éolides</i>	1	1933-34
Franck, César	<i>Psyché et Eros</i> , fragments	3	1930-31
Franck, César	<i>Salm 150</i>	1	1929-30
Franck, César	<i>Simfonia en re menor</i>	5	1920-21
Franck, César	<i>Variacions simfòniques</i>	2	1925-26

<i>Autor</i>	<i>Obres</i>	<i>Nombre d'interpretacions</i>	<i>Primera interpretació</i>
Garreta, Juli	<i>A en Pau Casals</i>	13	1920-21
Garreta, Juli	<i>Concert per a violí</i>	2	1925-26
Garreta, Juli	<i>Giverola</i> , sardana	3	1920-21
Garreta, Juli	<i>Isabel</i>	1	1921-22
Garreta, Juli	<i>Les illes Medes</i>	5	1923-24
Garreta, Juli	<i>Nydia</i>	1	1926-27
Garreta, Juli	<i>Pastoral</i> , impressió simfònica	8	1922-23
Garreta, Juli	<i>Pedregada</i>	2	1921-22
Garreta, Juli	<i>Sardana</i> (de la sonata per a piano)	4	1924-25
Garreta, Juli	<i>Suite en sol</i>	7	1925-26
Gerhard, Robert	<i>Ariel</i> , ballet en versió concert	1	1935-36
Gerhard, Robert	<i>Sis cançons populars catalanes</i>	1	1931-32
Glazunov, Aleksandr	<i>Primavera</i>	1	1931-32
Glazunov, Aleksandr	<i>Simfonia núm. 3</i>	1	1925-26
Glazunov, Aleksandr	<i>Simfonia núm. 4</i>	1	1931-32
Gluck, Christoph Willibald	<i>Ifigènia a Tàuride</i> , obertura	7	1926-27
Goldmark, Karl	<i>Sakuntala</i> , obertura	1	1925-26
Graener, Paul	<i>Divertimento</i>	1	1925-26
Grainger, Percy	<i>Cant colonial</i>	2	1931-32
Grainger, Percy	<i>Dansa irlandesa</i>	2	1931-32
Granados, Enric	<i>Dues danses espanyoles</i> (orquestrada per J. Lamote)	3	1932-33
Granados, Enric	<i>Follet</i> , preludi acte 3r	1	1920-21
Granados, Enric	<i>Goyescas</i> , escena final	1	1924-25
Granados, Enric	<i>Goyescas</i> , fragments amb cant	2	1935-36
Granados, Enric	<i>Goyescas</i> , interludi	4	1923-24
Granados, Enric	<i>Liliana</i> , fragments	3	1920-21
Grau, Agustí	<i>Laia, la ponzella</i>	1	1935-36

<i>Autor</i>	<i>Obres</i>	<i>Nombre d'interpretacions</i>	<i>Primera interpretació</i>
Grétry, André	<i>Céphale et Procris, suite</i>	1	1935-36
Grieg, Edvard	<i>Concert per a piano</i>	3	1933-34
Halffter, Ernesto	<i>Automne malade</i>	1	1930-31
Halffter, Ernesto	<i>Dos canciones de Rafael Alberti</i>	1	1930-31
Halffter, Ernesto	<i>La muerte de Carmen, fragment</i>	2	1930-31
Halffter, Ernesto	<i>Sinfonietta</i>	5	1928-29
Halffter, Ernesto	<i>Sonatina</i>	1	1930-31
Händel, Georg Friedrich	<i>Acis i Galatea, ària</i>	1	1923-24
Händel, Georg Friedrich	<i>Concerto grosso núm. 6, op. 6</i>	2	1928-29
Händel, Georg Friedrich	<i>Concerto grosso núm. 9, op. 6</i>	1	1921-22
Haydn, Franz Joseph	<i>Concert en do per a violoncel</i>	1	1932-33
Haydn, Franz Joseph	<i>Concert en re per a violoncel</i>	6	1921-22
Haydn, Franz Joseph	<i>La creació</i>	2	1928-29
Haydn, Franz Joseph	<i>Les estacions, integral</i>	1	1931-32
Haydn, Franz Joseph	<i>Les estacions, Primavera i Estiu</i>	1	1931-32
Haydn, Franz Joseph	<i>Les estacions, Tardor i Hivern</i>	1	1931-32
Haydn, Franz Joseph	<i>Simfonia núm. 100 (Militar)</i>	1	1930-31
Haydn, Franz Joseph	<i>Simfonia núm. 101 (El rellotge)</i>	3	1931-32
Haydn, Franz Joseph	<i>Simfonia núm. 102</i>	1	1935-36
Haydn, Franz Joseph	<i>Simfonia núm. 104 (Londres)</i>	1	1921-22
Haydn, Franz Joseph	<i>Simfonia núm. 45 (Els adéus)</i>	3	1933-34
Haydn, Franz Joseph	<i>Simfonia núm. 85 (La reina)</i>	5	1927-28
Haydn, Franz Joseph	<i>Simfonia núm. 88</i>	2	1921-22
Haydn, Franz Joseph	<i>Simfonia núm. 95</i>	1	1928-29
Haydn, Franz Joseph	<i>Simfonia núm. 99</i>	6	1920-21

<i>Autor</i>	<i>Obres</i>	<i>Nombre d'interpretacions</i>	<i>Primera interpretació</i>
Holst, Gustav	<i>El foll perfecte (The perfect fool)</i> , ballet	1	1921-22
Honegger, Arthur	<i>El rei David</i>	1	1928-29
Honegger, Arthur	<i>Pacific 231</i>	1	1928-29
Honegger, Arthur	<i>Pastoral d'estiu</i>	1	1928-29
Honegger, Arthur	<i>Preludi per a la tempesta</i>	1	1928-29
Honegger, Arthur	<i>Rugby</i>	1	1929-30
Hubay, Jenő	<i>La màscara</i> , obertura i ballet	1	1931-32
Humperdinck, Engelbert	<i>Hänsel i Gretel</i> , obertura	2	1932-33
Ibert, Jacques	<i>Escapes</i>	1	1933-34
Karłowicz, Mieczysław	<i>Els cants eternals</i>	1	1924-25
Kodály, Zoltán	<i>Háry János, suite</i>	1	1926-27
Kodály, Zoltán	<i>Psalmus hungaricus</i>	3	1928-29
Korngold, Erich W.	<i>Molt soroll per a res, suite</i>	2	1923-24
Korngold, Erich W.	<i>Obertura per a un drama</i>	3	1921-22
Korngold, Erich W.	<i>Sinfonia gaia (Sinfonietta in B major, op. 5)</i>	1	1933-34
Krein, Yulian	<i>Concert per a violoncel</i>	1	1931-32
Krenek, Ernst	<i>El triomf de la sensibilitat</i> , op. 43	1	1935-36
Krenek, Ernst	<i>Karl V</i> , fragments	1	1935-36
Lalo, Édouard	<i>Concert per a violoncel</i>	2	1926-27
Lalo, Édouard	<i>Le roi d'Ys</i> , obertura	2	1933-34
Lamote, Joan	<i>Cants populars espanyols</i>	3	1929-30
Lamote, Joan	<i>Hispánicas. Andalucía</i>	4	1928-29
Lamote, Joan	<i>Hispánicas. Catalunya</i>	3	1930-31
Lamote, Joan	<i>La nit de Nadal</i> , oratori	4	1926-27
Lamote, Joan	<i>Oració de mercès</i>	2	1926-27
Lamote, Joan	<i>Poema romàntic</i>	4	1925-26
Lamote, Joan	<i>Poemes cantats</i>	1	1929-30
Lamote, Joan	<i>Scherzo sobre un tema popular</i>	1	1936-37

<i>Autor</i>	<i>Obres</i>	<i>Nombre d'interpretacions</i>	<i>Primera interpretació</i>
Lamote, Ricard	<i>2 petits poemes per a soprano i orquestra</i>	1	1932-33
Lamote, Ricard	<i>Boires</i>	2	1929-30
Lamote, Ricard	<i>Present de noces</i>	1	1934-35
Lamote, Ricard	<i>Quatre estances de Kayyam</i>	2	1932-33
Lamote, Ricard	<i>Seguici elegiac (del ballet Un prat)</i>	3	1933-34
Lamote, Ricard	<i>Un prat, fragment</i>	3	1931-32
Lazzari, Sylvio	<i>Simfonia en mi bemoll</i>	1	1933-34
Lekeu, Guillaume	<i>Fantasia sobre cançons angevines</i>	1	1929-30
Liàdov, Anatoli	<i>Apocalipsi, fragment</i>	1	1921-22
Liàdov, Anatoli	<i>Baba Yaga</i>	1	1924-25
Liàdov, Anatoli	<i>Cançons populars russes</i>	6	1920-21
Liàdov, Anatoli	<i>Capsetes de música</i>	1	1924-25
Liàdov, Anatoli	<i>Kikimora</i>	2	1921-22
Liszt, Franz	<i>Concert per a piano núm. 1</i>	2	1929-30
Liszt, Franz	<i>Concert per a piano núm. 2</i>	1	1935-36
Liszt, Franz	<i>Els preludis</i>	4	1920-21
Liszt, Franz	<i>Hongària</i>	1	1921-22
Liszt, Franz	<i>Orfeu</i>	1	1926-27
Liszt, Franz	<i>Rapsòdia hongaresa</i>	1	1926-27
Liszt, Franz	<i>Simfonia Faust</i>	3	1925-26
Liszt, Franz	<i>Tasso</i>	1	1925-26
Liszt, Franz	<i>Vals de Mefisto</i>	1	1926-27
Loeffler, Charles Martin	<i>Poema pagà per a piano</i>	1	1921-22
Magnard, Albéric	<i>Hymne à la justice</i>	1	1920-21
Mahler, Gustav	<i>Simfonia núm. 1</i>	1	1925-26
Mahler, Gustav	<i>Simfonia núm. 4</i>	2	1924-25
Mahler, Gustav	<i>Simfonia núm. 5, adagietto</i>	2	1927-28
Mahler, Gustav	<i>Simfonia núm. 6</i>	1	1926-27
Malipiero, Gian Francesco	<i>Impressions del natural</i>	1	1925-26

<i>Autor</i>	<i>Obres</i>	<i>Nombre d'interpretacions</i>	<i>Primera interpretació</i>
Manén, Joan	<i>Concert espanyol per a violí</i>	1	1929-30
Manén, Joan	<i>Concert simfònic per a piano</i>	2	1931-32
Manén, Joan	<i>Juventus</i>	1	1929-30
Manén, Joan	<i>Neron i Acté</i>	2	1923-24
Manén, Joan	<i>Nova Catalònia</i>	2	1931-32
Manén, Joan	<i>Obertura calderoniana (La vida es sueño)</i>	1	1929-30
Manén, Joan	<i>Tres cançons populars catalanes</i>	1	1929-30
Markevitch, Igor	<i>Partita</i>	1	1933-34
Martí, Manuel	<i>Dues impressions simfòniques</i>	1	1929-30
Martucci, Giuseppe	<i>Novel·leta</i>	1	1934-35
Massana, Antoni	<i>Homenatge a Debussy</i>	1	1928-29
Massana, Antoni	<i>L'infantó no vol dormir</i>	2	1928-29
Massana, Antoni	<i>Scherzo en re</i>	1	1929-30
Mendelssohn, Felix	<i>Concert per a violí</i>	2	1929-30
Mendelssohn, Felix	<i>La gruta de Fingal</i>	4	1920-21
Mendelssohn, Felix	<i>Ruy Blas, obertura</i>	2	1922-23
Mendelssohn, Felix	<i>Simfonia núm. 3 (Escocesa)</i>	1	1932-33
Mendelssohn, Felix	<i>Simfonia núm. 4 (Italiana)</i>	6	1921-22
Mendelssohn, Felix	<i>Simfonia núm. 5 (Reforma)</i>	2	1933-34
Mendelssohn, Felix	<i>Somni d'una nit d'estiu, fragments</i>	8	1921-22
Milhaud, Darius	<i>Saudades do Brazil</i>	1	1933-34
Millet, Lluís	<i>Catalanesques</i>	2	1927-28
Mompou, Frederic	<i>El carrer, el guitarrista i el vell cavall</i>	2	1933-34
Moór, Emànuel	<i>Improvisacions</i>	1	1920-21
Moreno-Gans, Josep	<i>Pinzellades goyesques</i>	1	1930-31
Morera, Enric	<i>A la plaça, sardana</i>	1	1924-25
Morera, Enric	<i>Dansa de gnoms</i>	2	1921-22
Morera, Enric	<i>Davant la Verge</i>	3	1927-28

<i>Autor</i>	<i>Obres</i>	<i>Nombre d'interpretacions</i>	<i>Primera interpretació</i>
Morera, Enric	<i>Girona</i>	1	1921-22
Morera, Enric	<i>Gracieta o la festa major,</i> ballet escènic	2	1929-30
Morera, Enric	<i>La Santa Espina</i>	2	1934-35
Morera, Enric	<i>Mar lliure</i>	1	1934-35
Morera, Enric	<i>Serra amunt, sardana</i>	6	1921-22
Morera, Enric	<i>Sirenes i mariners,</i> impressió simfònica	1	1932-33
Morera, Enric	<i>Tassarba, escena i dansa del foc</i>	3	1928-29
Morera, Enric	<i>Tossa, la vila vella</i>	1	1925-26
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Concert per a 2 pianos</i>	2	1924-25
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Concert per a arpa i flauta</i>	3	1931-32
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Concert per a clarinet</i>	1	1930-31
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Concert per a piano núm. 15</i>	1	1927-28
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Concert per a piano núm. 20</i>	1	1928-29
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Concert per a piano núm. 22</i>	4	1921-22
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Concert per a piano núm. 26</i>	1	1929-30
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Concert per a piano núm. 27</i>	2	1931-32
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Concert per a trompa núm. 3, transcripció per a violoncel</i>	1	1932-33
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Concert per a violí «Adelaide» (fals Mozart)</i>	2	1933-34
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Concert per a violí núm. 3</i>	1	1929-30
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Concert per a violí núm. 4</i>	1	1927-28
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Concert per a violí núm. 6</i>	1	1924-25
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Concertone</i>	1	1928-29
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>David penitent</i>	3	1932-33
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Divertiment núm. 11</i>	2	1930-31
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Divertiment núm. 17</i>	2	1924-25
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Divertiment núm. 2</i>	4	1922-23
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Exultate, jubilate</i>	2	1930-31

<i>Autor</i>	<i>Obres</i>	<i>Nombre d'interpretacions</i>	<i>Primera interpretació</i>
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Idomeneu</i> , fragments vocals	1	1933-34
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>La flauta màgica</i> , obertura	5	1928-29
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>La flauta màgica</i> , transcripció per a violoncel	1	1928-29
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Les noces de Figaro</i> , fragments vocals	1	1933-34
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Les noces de Figaro</i> , obertura	3	1923-24
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Les petits Riens</i> , fragments	2	1934-35
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Nocturn</i>	1	1925-26
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Serenata en sol</i>	1	1934-35
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Serenata nocturna núm. 6</i>	1	1935-36
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Simfonia núm. 29</i>	1	1930-31
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Simfonia núm. 34</i>	2	1929-30
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Simfonia núm. 39</i>	2	1931-32
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Simfonia núm. 40</i>	3	1920-21
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Simfonia núm. 41 (Jupiter)</i>	10	1922-23
Mozart, Wolfgang Amadeus	<i>Una broma musical</i>	2	1928-29
Muset, Josep	<i>Coral i variacions</i>	1	1934-35
Mussorgski, Modest	<i>Khovantxina</i> , fragments	1	1921-22
Mussorgski, Modest	<i>Quadres d'una exposició</i> (orquestrada per Ravel)	4	1929-30
Mussorgski, Modest	<i>Una nit a la muntanya pelada</i>	4	1921-22
Nicolau, Antoni	<i>Dansa Anakota</i>	3	1921-22
Obradors, Ferran J.	<i>Rèplica a la Farandola de Bizet</i>	1	1925-26
Pagès, Josep Maria	<i>Càntic d'amor</i>	1	1926-27
Pagès, Josep Maria	<i>Jocs de mainada</i>	1	1935-36
Pahissa, Jaume	<i>A les costes mediterrànies</i>	3	1921-22
Pahissa, Jaume	<i>Canigó</i> , fragments	3	1921-22
Pahissa, Jaume	<i>El camí</i>	1	1932-33
Pahissa, Jaume	<i>La presó de Lleida</i> , obertura	1	1933-34

<i>Autor</i>	<i>Obres</i>	<i>Nombre d'interpretacions</i>	<i>Primera interpretació</i>
Pahissa, Jaume	<i>Monodia</i>	1	1925-26
Pahissa, Jaume	<i>Obertura sobre un tema popular català</i>	2	1922-23
Pahissa, Jaume	<i>Sinfonietta</i>	2	1921-22
Pahissa, Jaume	<i>Suite intertonal</i>	1	1926-27
Pedrell, Felip	<i>El comte Arnau</i> , fragments amb cant	1	1935-36
Pedrell, Felip	<i>La Celestina</i> , fragments	1	1921-22
Pittaluga, Gustavo	<i>Concert militar per a violí</i>	1	1933-34
Pizzetti, Ildebrando	<i>Edipo Re</i> , tres preludis	1	1930-31
Pizzetti, Ildebrando	<i>La Pisanella</i>	1	1930-31
Pizzetti, Ildebrando	<i>Lo straniero</i> , obertura	1	1930-31
Pizzetti, Ildebrando	<i>Rondó veneziano</i>	1	1930-31
Prokofiev, Serguei	<i>Concert per a piano núm. 3</i>	1	1927-28
Prokofiev, Serguei	<i>L'amor de les tres taronges</i>	2	1926-27
Pujol, Francesc	<i>Avant per la pàtria</i> , obertura	2	1934-35
Pujol, Francesc	<i>Festa</i>	3	1920-21
Pujol, Francesc	<i>Terra baixa</i> , obertura	1	1930-31
Pujol, Francesc	<i>Tres cançons per a orquestra</i>	1	1923-24
Rabaud, Henri	<i>La processó nocturna</i>	2	1927-28
Radnai, Miklós	<i>Five Poems, suite</i> , op. 26	1	1926-27
Rameau, Jean-Philippe	<i>Càstor i Pòllux, suite</i>	5	1924-25
Rameau, Jean-Philippe	<i>Platée</i> , ballets	1	1924-25
Rameau, Jean-Philippe	<i>Zoroastre</i> , obertura	1	1930-31
Ravel, Maurice	<i>Boléro</i>	1	1931-32
Ravel, Maurice	<i>Dafnis i Cloè</i> , 2a suite	3	1928-29
Ravel, Maurice	<i>Introducció i allegro</i>	2	1930-31
Ravel, Maurice	<i>La valse</i>	1	1921-22
Ravel, Maurice	<i>Le tombeau de Couperin</i>	3	1921-22
Ravel, Maurice	<i>Ma mère l'oye</i>	5	1920-21
Reger, Max	<i>Quatre poemes musicals</i>	1	1934-35

<i>Autor</i>	<i>Obres</i>	<i>Nombre d'interpretacions</i>	<i>Primera interpretació</i>
Reger, Max	<i>Variacions i fuga sobre un tema de Mozart</i>	1	1925-26
Respighi, Ottorino	<i>Àries i danses antigues</i>	1	1934-35
Respighi, Ottorino	<i>Fonts de Roma</i>	2	1921-22
Respighi, Ottorino	<i>Pins de Roma</i>	3	1925-26
Reznicek, Emil N.	<i>Donna Diana, obertura</i>	1	1925-26
Rimski-Korsakov, Nikolai	<i>Antar</i>	1	1933-34
Rimski-Korsakov, Nikolai	<i>Caprici espanyol</i>	2	1923-24
Rimski-Korsakov, Nikolai	<i>Concert per a piano</i>	1	1925-26
Rimski-Korsakov, Nikolai	<i>Dubinxka</i>	1	1921-22
Rimski-Korsakov, Nikolai	<i>El tsar Saltan, suite</i>	1	1924-25
Rimski-Korsakov, Nikolai	<i>El vol del borinot</i>	4	1921-22
Rimski-Korsakov, Nikolai	<i>La batalla de Kerjenietz</i>	1	1921-22
Rimski-Korsakov, Nikolai	<i>La gran Pasqua russa</i>	4	1921-22
Rimski-Korsakov, Nikolai	<i>Schéhérazade</i>	4	1920-21
Rodrigo, Joaquim	<i>Escenes infantils</i>	1	1929-30
Rossini, Gioachino	<i>El barber de Sevilla, obertura</i>	3	1922-23
Rossini, Gioachino	<i>Guillem Tell, obertura</i>	2	1920-21
Rossini, Gioachino	<i>La Cenerentola, obertura</i>	1	1929-30
Rossini, Gioachino	<i>La scala di seta, obertura</i>	1	1934-35
Roussel, Albert	<i>Le festin de l'araignée, fragments</i>	2	1932-33
Roussel, Albert	<i>Simfonia núm. 3</i>	2	1933-34
Saint-Saëns, Camille	<i>Concert per a piano núm. 2</i>	1	1924-25
Saint-Saëns, Camille	<i>Concert per a violoncel</i>	2	1923-24
Saint-Saëns, Camille	<i>El carnaval dels animals</i>	1	1922-23
Saint-Saëns, Camille	<i>Le rouet d'Omphale</i>	1	1921-22
Saint-Saëns, Camille	<i>Simfonia núm. 3</i>	1	1928-29
Samper, Baltasar	<i>Cançons i danses de l'illa de Mallorca</i>	3	1929-30
Samper, Baltasar	<i>Dues danses mallorquines</i>	3	1933-34
Samper, Baltasar	<i>Ritual de pagesia</i>	1	1935-36

<i>Autor</i>	<i>Obres</i>	<i>Nombre d'interpretacions</i>	<i>Primera interpretació</i>
Schillings, Max von	<i>La festa de la sega (de Moloch)</i>	1	1925-26
Schillings, Max von	<i>Meergruß und Seemorgen</i>	1	1925-26
Schillings, Max von	<i>Penes i alegries d'un músic, obertura</i>	1	1925-26
Schmitt, Florent	<i>La tragèdia de Salomé</i>	2	1932-33
Schönberg, Arnold	<i>Begleitmusik zu einer Lichtspielszene</i>	1	1931-32
Schönberg, Arnold	<i>Nit transfigurada</i>	4	1924-25
Schönberg, Arnold	<i>Pelleas i Melisenda</i>	1	1931-32
Schreker, Franz	<i>L'aniversari de la infanta</i>	1	1925-26
Schubert, Franz	<i>Andante, quartet de La mort i la donzella</i>	3	1927-28
Schubert, Franz	<i>Concert per a violoncel, transcripció de Cassadó</i>	1	1930-31
Schubert, Franz	<i>Danses alemanyes (Schubert / Webern)</i>	1	1931-32
Schubert, Franz	<i>El vianant</i>	1	1927-28
Schubert, Franz	<i>Missa en mi bemoll</i>	2	1927-28
Schubert, Franz	<i>Nit serena</i>	1	1927-28
Schubert, Franz	<i>Rosamunda, ballet</i>	3	1926-27
Schubert, Franz	<i>Rosamunda, fragments</i>	4	1927-28
Schubert, Franz	<i>Rosamunda, obertura</i>	3	1926-27
Schubert, Franz	<i>Simfonia núm. 4 (Tràgica)</i>	2	1927-28
Schubert, Franz	<i>Simfonia núm. 8 (La incompleta)</i>	17	1920-21
Schubert, Franz	<i>Simfonia núm. 9 (La gran)</i>	8	1921-22
Schumann, Robert	<i>Concert per a piano</i>	3	1921-22
Schumann, Robert	<i>Concert per a violoncel</i>	4	1922-23
Schumann, Robert	<i>Faust, obertura</i>	1	1925-26
Schumann, Robert	<i>Manfred, integral</i>	2	1929-30
Schumann, Robert	<i>Manfred, obertura</i>	4	1926-27
Schumann, Robert	<i>Obertura, scherzo i final</i>	2	1932-33
Schumann, Robert	<i>Simfonia núm. 3 (Renana)</i>	2	1930-31

<i>Autor</i>	<i>Obres</i>	<i>Nombre d'interpretacions</i>	<i>Primera interpretació</i>
Schumann, Robert	<i>Simfonia núm. 4</i>	5	1920-21
Serra, Joaquim	<i>Variacions per a piano i orquestra</i>	4	1931-32
Skriabin, Aleksandr	<i>Poema de l'èxtasi</i>	1	1921-22
Skriabin, Aleksandr	<i>Simfonia núm. 3 (Poema diví)</i>	1	1926-27
Smetana, Bedrich	<i>El Moldava</i>	1	1926-27
Smetana, Bedrich	<i>La núvia venuda, obertura</i>	1	1925-26
Smetana, Bedrich	<i>Sarka</i>	2	1921-22
Smetana, Bedrich	<i>Vyschrad</i>	1	1925-26
Stock, Frederick	<i>Variacions simfòniques</i>	1	1926-27
Strauss, Johann (fill)	<i>Cagliostro a Viena, obertura</i>	1	1933-34
Strauss, Johann (fill)	<i>El bell Danubi blau</i>	1	1933-34
Strauss, Johann (pare)	<i>Marxa Radetzky</i>	1	1933-34
Strauss, Joseph	<i>Ma vida és l'amor i el plaer</i>	1	1933-34
Strauss, Richard	<i>Així parlà Zarathustra</i>	3	1921-22
Strauss, Richard	<i>Arabella, interludi</i>	1	1934-35
Strauss, Richard	<i>Concert per a trompa</i>	1	1922-23
Strauss, Richard	<i>Don Juan</i>	17	1921-22
Strauss, Richard	<i>Don Quixot</i>	5	1920-21
Strauss, Richard	<i>Ein Heldenleben (Vida d'heroi)</i>	4	1920-21
Strauss, Richard	<i>Eine Alpensinfonie (Simfonia dels Alps)</i>	3	1921-22
Strauss, Richard	<i>El burgès gentilhome, comèdia-ballet</i>	1	1926-27
Strauss, Richard	<i>El burgès gentilhome, suite</i>	4	1924-25
Strauss, Richard	<i>Intermezzo, interludi del 1r acte</i>	1	1929-30
Strauss, Richard	<i>Lieder</i>	1	1934-35
Strauss, Richard	<i>Simfonia domèstica</i>	6	1924-25
Strauss, Richard	<i>Tanzsuite aus Klavierstücken von Couperin</i>	2	1924-25

<i>Autor</i>	<i>Obres</i>	<i>Nombre d'interpretacions</i>	<i>Primera interpretació</i>
Strauss, Richard	<i>Till Eulenspiegels lustige Streiche</i>	11	1921-22
Strauss, Richard	<i>Tod und Verklärung (Mort i transfiguració)</i>	12	1922-23
Stravinsky, Igor	<i>Cant dels sirgadors del Volga</i>	1	1923-24
Stravinsky, Igor	<i>Capriccio per a piano</i>	1	1933-34
Stravinsky, Igor	<i>Concert en re per a violí</i>	1	1933-34
Stravinsky, Igor	<i>Concert per a piano</i>	1	1924-25
Stravinsky, Igor	<i>El cant del rossinyol</i>	4	1923-24
Stravinsky, Igor	<i>El rossinyol (preludi i 2 àries de l'òpera)</i>	2	1923-24
Stravinsky, Igor	<i>Faun and Shepherdess (El faune i la pastora)</i>	2	1923-24
Stravinsky, Igor	<i>Feu d'artifice (Focs artificials)</i>	5	1923-24
Stravinsky, Igor	<i>Història del soldat, suite</i>	1	1924-25
Stravinsky, Igor	<i>L'ocell de foc</i>	6	1923-24
Stravinsky, Igor	<i>Octet</i>	1	1924-25
Stravinsky, Igor	<i>Pastoral</i>	2	1923-24
Stravinsky, Igor	<i>Petruixka</i>	3	1921-22
Stravinsky, Igor	<i>Pribautky</i>	1	1924-25
Stravinsky, Igor	<i>Pulcinella, suite</i>	3	1923-24
Stravinsky, Igor	<i>Ragtime</i>	1	1924-25
Stravinsky, Igor	<i>Scherzo fantàstic</i>	2	1923-24
Stravinsky, Igor	<i>Simfonia dels salms</i>	2	1933-34
Stravinsky, Igor	<i>Symphony in E-flat major (Simfonia, op. 1)</i>	1	1924-25
Stravinsky, Igor	<i>Tres històries per a infants, Tilimbom</i>	2	1923-24
Stravinsky, Igor	<i>Tres poemes de la lírica japonesa</i>	1	1924-25
Telemann, Georg Philipp	<i>Suite en la menor</i>	1	1930-31
Toldrà, Eduard	<i>Anacrèontica</i>	1	1931-32

<i>Autor</i>	<i>Obres</i>	<i>Nombre d'interpretacions</i>	<i>Primera interpretació</i>
Toldrà, Eduard	<i>Cançó incerta</i>	1	1931-32
Toldrà, Eduard	<i>El giravolt de maig, arietta</i>	1	1931-32
Toldrà, Eduard	<i>Empúries, sardana lliure</i>	4	1926-27
Toldrà, Eduard	<i>La maledicció del comte Arnau</i>	3	1929-30
Toldrà, Eduard	<i>Lionor o La filla del marxant, suite</i>	3	1934-35
Toldrà, Eduard	<i>Suite en mi</i>	1	1920-21
Tovey, Donald Francis	<i>Concert per a piano en la</i>	1	1933-34
Tovey, Donald Francis	<i>Concert per a violoncel</i>	1	1934-35
Turina, Joaquín	<i>Orgia (de Danzas fantàstiques)</i>	2	1928-29
Turina, Joaquín	<i>Ritmos</i>	2	1928-29
Txaikovski, Piotr Ilich	<i>Andante fúnebre</i>	1	1933-34
Txaikovski, Piotr Ilich	<i>Concert per a piano núm. 1</i>	1	1934-35
Txaikovski, Piotr Ilich	<i>Hamlet</i>	1	1921-22
Txaikovski, Piotr Ilich	<i>Simfonia núm. 5</i>	1	1925-26
Txaikovski, Piotr Ilich	<i>Simfonia núm. 6 (Patètica)</i>	2	1924-25
Txaikovski, Piotr Ilich	<i>Variacions sobre un tema rococó</i>	1	1932-33
Vasilenko, Serguei	<i>Hyreus nocturnus</i>	1	1926-27
Verdi, Giuseppe	<i>Les vespres sicilianes, obertura</i>	1	1929-30
Verdi, Giuseppe	<i>Luisa Miller, obertura</i>	1	1930-31
Vivaldi, Antonio	<i>Concert per a 3 violins</i>	1	1928-29
Vivaldi, Antonio	<i>Concerto grosso núm. 11 (L'estro armonico)</i>	2	1927-28
Vivaldi, Antonio	<i>Concerto grosso en re menor</i>	3	1929-30
Vivaldi, Antonio	<i>Concerto grosso en sol menor</i>	1	1934-35
Vives, Amadeu	<i>La villana, interludi del 3r acte</i>	2	1929-30
Wagner, Richard	<i>Columbus, obertura</i>	1	1924-25

<i>Autor</i>	<i>Obres</i>	<i>Nombre d'interpretacions</i>	<i>Primera interpretació</i>
Wagner, Richard	<i>El capvespre dels déus,</i> escena final	1	1931-32
Wagner, Richard	<i>El capvespre dels déus,</i> marxa fúnebre	5	1921-22
Wagner, Richard	<i>El capvespre dels déus,</i> viatge de Siegfried	4	1930-31
Wagner, Richard	<i>El vaixell fantasma,</i> obertura	6	1923-24
Wagner, Richard	<i>Els mestres cantaires,</i> fragments acte 3r	4	1923-24
Wagner, Richard	<i>Els mestres cantaires,</i> obertura	19	1921-22
Wagner, Richard	<i>Faust,</i> obertura	6	1925-26
Wagner, Richard	<i>Idilli de Siegfried</i>	13	1922-23
Wagner, Richard	<i>La valquíria,</i> cavalcada	3	1922-23
Wagner, Richard	<i>La valquíria, Comiat de Wotan</i>	2	1934-35
Wagner, Richard	<i>La valquíria, Encantament del foc</i>	2	1934-35
Wagner, Richard	<i>Les fades,</i> obertura	1	1924-25
Wagner, Richard	<i>Lohengrin,</i> obertura	8	1922-23
Wagner, Richard	<i>Lohengrin,</i> obertura acte 3r	1	1926-27
Wagner, Richard	<i>L'or del Rin, Entrada dels déus al Valhalla</i>	5	1928-29
Wagner, Richard	<i>Marxa imperial</i>	1	1931-32
Wagner, Richard	<i>Parsifal, El jardí de Klingsor</i>	2	1932-33
Wagner, Richard	<i>Parsifal, L'encís del Divendres Sant</i>	4	1925-26
Wagner, Richard	<i>Parsifal,</i> obertura	10	1920-21
Wagner, Richard	<i>Rienzi,</i> obertura	4	1921-22
Wagner, Richard	<i>Siegfried, Murmuris de la selva</i>	7	1923-24
Wagner, Richard	<i>Tannhäuser,</i> obertura	11	1922-23
Wagner, Richard	<i>Tannhäuser, Venusberg</i>	5	1922-23

<i>Autor</i>	<i>Obres</i>	<i>Nombre d'interpretacions</i>	<i>Primera interpretació</i>
Wagner, Richard	<i>Tristany i Isolda</i> , obertura del 3r acte	2	1933-34
Wagner, Richard	<i>Tristany i Isolda</i> , preludi i final	20	1921-22
Wagner, Richard	<i>Wesendonck Lieder</i>	1	1932-33
Weber, Carl Maria von	<i>El caçador furtiu</i> , obertura	8	1920-21
Weber, Carl Maria von	<i>Euryanthe</i> , obertura	4	1920-21
Weber, Carl Maria von	<i>Oberon</i> , obertura	10	1921-22
Weber, Carl Maria von	<i>Preciosa</i> , obertura	2	1934-35
Webern, Anton	<i>Passacaglia</i> , op. 1	1	1931-32
Webern, Anton	<i>Sis peces</i> , op. 6	1	1931-32
Weinberger, Jaromir	<i>Svanda, el cornamusaire</i> , suite	1	1935-36
Weiner, Leo	<i>Csongor és Tünde</i>	1	1926-27
Wolf, Hugo	<i>Serenata italiana</i>	2	1923-24
Zádor, Jenő	<i>Simfonia tècnica</i>	1	1932-33
Zamacois, Joaquim	<i>El ulls verds</i>	1	1925-26
Zamacois, Joaquim	<i>La sega</i>	5	1928-29
Zamacois, Joaquim	<i>Margaridó</i> . Sardana	3	1927-28
Zamacois, Joaquim	<i>Scherzo humorístic</i>	3	1924-25

BIBLIOGRAFIA

- ALAVEDRA, Joan. *Pau Casals*. Barcelona: Aedos, 1962. 417 p.
- ALMACELLAS, Josep Maria. «El procés de creació de l'Orquestra Municipal de Barcelona». *Revista Catalana de Musicologia*, vol. III (2005), p. 93-112.
- *La Banda Municipal 1886-1944: Del carrer a la sala de concerts*. Barcelona: Ajuntament de Barcelona, 2006. 491 p.
- AVIÑOÀ, Xosé. «L'activitat musical». A: AVIÑOÀ, Xosé (ed.). *Història de la música catalana, valenciana i balear*. Vol. 4. Barcelona: Edicions 62, 1999, p. 58-102.
- BALDOCK, Robert. *Pau Casals*. Barcelona: Sàpiens, 2005. 398 p.
- BOULT, Adrian C. «Casals as conductor». *Music and Letters*, vol. 4, núm. 2 (abril 1923), p. 149-152.
- CASALS, Enric. *Pau Casals: Dades biogràfiques inèdites, cartes íntimes i records viscuts*. Barcelona: Pòrtic, 1979. 347 p.

- CORREDOR, Josep Maria. *Converses amb Pau Casals*. Girona: Edicions de la Ela Gemina-da, 2012.
- DALMAU, Anna; MORA, Anna; CORTÈS, Francesc. *Pau Casals i Joaquim Pena: Passió per la música i pel país. Correspondència*. Barcelona: Mediterrània, 2012. 199 p.
- GINESI, Gianni; RABASEDA, Joaquim. «L'Orquestra Pau Casals. Una institució cultural del Noucentisme». A: PANYELLA, Vinyet (coord.). *El Noucentisme: un nou discurs per al segle XXI*. Actes del I Simposi Internacional sobre el Noucentisme, 2014. Sitges: Consorci del Patrimoni de Sitges, 2018, p. 433-442.
- HARNONCOURT, Nikolaus. *Diálogos sobre Mozart: Reflexiones sobre la actualidad de la música*. Barcelona: Acantilado, 2016. 359 p.
- LITTLEHALES, Lillian. *Pablo Casals: Una vida*. Mèxic: Biografías Gandesa, 1951. 305 p.
- MARTORELL, Oriol. «Stravinsky a Barcelona: sis visites i dotze concerts». *D'art*, núm. 8-9 (novembre 1983), p. 99-129.
- *Quasi un segle de simfonisme a Barcelona*. Barcelona: Beta, 1995. 455 p.
- RABASEDA, Joaquim. «El llarg parèntesi de l'Orquestra Pau Casals». *L'Avenç*, núm. 394 (octubre 2013), p. 68-69.
- RECHE, José. *El quartet de trompes de l'Orquestra Pau Casals (1920-1937)*. Tesi doctoral. Bellaterra: Universitat Autònoma de Barcelona, 2017. També disponible en línia a: <<https://www.tdx.cat/handle/10803/565570#page=11>> [Consulta: 13 desembre 2021].
- «La preocupació per les trompes de l'Orquestra Pau Casals». *Revista Catalana de Musicologia*, vol. XI (2018), p. 255-280.
- VIVES DE FABREGAS, Elisa. *Pau Casals*. Barcelona: Rafael Dalmau, 1966. 453 p.